

ਬਰਿੰਮਾਮ

ਮਈ ੧੯੮੫

੨/੫੦

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਭਰਪੂਰ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਅਤੇ ਸੁਆਦ ਲਈ ਵਰਤੋ:
ਸਵੈਚਾਲਤ ਜਰਮਨ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ
ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਭੁਰਭੁਰੇ ਅਤੇ ਸੁਆਦਲੇ

ਅਸੋਕਾ ਬਿਸਕੁਟ

ਵਧਾਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ:

PHONES 565693
212667

THE ASOKA BISCUIT WORKS
HYDERABAD (A.P.)

ਨਿਰਮਾਤਾ: ਈ ਅਸੋਕਾ ਬਿਸਕੁਟ ਵਰਕਸ ਹੈਦਰਾਬਾਦ (ਏ.ਪੀ.)

ਵਰਿਆਮ ਮਈ ੧੯੮੫

**THE TRADERS' BANK LTD.
COMPLETES**

50

(1933-1983)

YEARS OF DEDICATED SERVICE TO THE NATION

**WE PAY 0.25% MORE INTEREST ON SAVINGS
AND TERM DEPOSITS
UPTO 3 YEARS THAN OTHER SCHEDULED
COMMERCIAL BANKS**

*Invest in our attractive deposit schemes
and grow with the growing Bank*

Branches in : PUNJAB, HARYANA, U. P. & DELHI

THE TRADERS' BANK LTD.

(Regd. & H. O. H-72, Connaught Circus, New Delhi)

(Scheduled Bank)

**S. PARKASH SINGH
General Manager**

**S. SHER SINGH SINDHU
Chairman**

वर्गिआम मली १९८५

१

ਵਰਿਆਮ

ਮਈ ੧੯੮੫

ਜਿਲਦ ੧੦

ਅੰਕ ੭

ਸੰਪਾਦਕ : ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ

ਤਤਕਰਾ

ਸੰਪਾਦਕੀ/ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ	੩
ਰਚੂ ਰੇਡਰ ਬਪਾਲ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ/	
ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ	੫
ਦੋ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ/ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੰਡੀ	੮
ਦੋ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ/ਡੀ. ਆਰ. ਸਕਨ	੯
ਗ਼ਜ਼ਲ/ਮਹਿੰਦਰ ਭੱਟੀ	੯
ਅਜ਼ਾਦਗੁ	੧੧
ਦਿਲੀ ਦਾ ਹੌਲਾ/ਜਗਦੀਸ਼ ਸਿੰਘ	੧੩
ਬੀਤੇ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ/ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਭਵੀ	੧੭
ਸਨਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ	੨੦
.. ਸੈਂਟ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ	੩੨
ਚੰਗੀਰਦਾ	੩੪
ਸਵਗਰਮੀਆਂ	੩੮

ਮੁੱਖ ਪੰਨੇ ਦਾ ਚਿੱਤਰ : ਦਿਲੀ ਹੱਡੇ ਸਮੇਂ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ

ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਦਰ

ਇਕ ਪ੍ਰਤੀ	੨-੧੦ ਰੁਪਏ
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ	੨੫-੦੦ ਰੁਪਏ
ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਵਾਸਤੇ	੬੫-੦੦ ,,
ਪੰਜ ਸਾਲ ਵਾਸਤੇ	੧੦੦-੦੦ ,,
ਲਾਈਫ ਮੈਂਬਰ	੩੦੦-੦੦ ,,
ਬਾਈਲੈਂਡ : ਹਵਾਈ ਭਾਗ	੨੦੦-੦੦ ,,
ਸਮੁੰਦਰੀ	੬੦-੦੦ ,,
ਅਰਬ-ਅਰਬੀਕਾ] ਹਵਾਈ ਭਾਗ	੨੫੦-੦੦ ,,
ਤੇ ਯੂਰਪ] ਸਮੁੰਦਰੀ	੭੫-੦੦ ,,
ਆਰਾਕਾ :] ਹਵਾਈ ਭਾਗ	੩੦੦-੦੦ ,,
ਕੈਨੇਡਾ :] ਸਮੁੰਦਰੀ ਭਾਗ	੭੫-੦੦ ,,

ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਪਤਾ : Office Address
 ਮਾਸਕ ਵਰਿਆਮ Monthly WARIAM
 ਲਾਡੋਵਾਲੀ ਹੋਡ (Punjabi)
 (ਨੇੜੇ ਮਦਨ ਫਲੋਰ ਮਿਲ) Ladowali Road
 ਜਲੰਧਰ-੧੪੪੦੦੧ (Near Madan Flour Mill)
 ਫੋਨ : ੭੧੨੦੪ ਪੀ. ਪੀ. Jalandhar-144001
 Phone : 71204 PP

੨

ਵਰਿਆਮ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ

- ਸ: ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤਲਜਾਨੀਆ ਦੇ ਸਹਿਰ ਮੇਸਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜ ਕੱਲ ਉਹ ਭਾਰਤ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਪਰਚੇ ਦੀ ਰਾਖਵਾਈ ਦੀ ਅਹਵਾਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਇਕ ਮੈਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਅਰਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।
- ਸ: ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੰਡੀ ਪਰਧਾਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਸਭਾ ਮਲੋਟਕੋਟਲਾ ਵਰਿਆਮ ਵਾਸਤੇ ਦਿੱਤੀ ਰੁਪਏ ਭੇਜ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ।
- ਸ: ਜੱਗ ਸਿੰਘ ਗੰਗੀਰ, ਚੰਦਰ ਨਗਰ ਆਲਮ ਬਾਰ ਲਖਨਊ ਵਾਲਿਆਂ ਆਪਣੇ ਸਾਹਾ-ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਨਿਘੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਸਾਧਾਰਨ ਪਾਠ ਦਾ ਭੇਂਡ ਪ੍ਰਭਾਇਆ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵਰਿਆਮ ਵਾਸਤੇ ੫੧/- ਰੁਪਏ ਸਹਿਯੋਗ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਹੰਨਵਾਸ ਮੈਨੇਜਰ

ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਮੈਂਬਰ

- ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਪਰਮ ਸਨੇਹੀ ਸ: ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਹਜੂਰ ਸਿੰਘ ਨਵੀਂ ਲਕਸ਼ ਮੰਡੀ ਅਰਹਿਰੀ ਪੁਲੀ ਜਲੰਧਰ ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਹਨ। ਜੋੜੀਆਂ, ਪਲੇ, ਚੁਗਾਨਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਕਸ਼ੀ ਦੇ ਇਮਾਜੀ ਕੰਮ ਦੀ ਆਪ ਦੀ ਸਫਲ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਹੈ।
- ਸ: ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਕਾਨ ਨੰਬਰ ੨/੨੨੭ ਗਲੀ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ, ਮਹਲਾ ਪਾਲਸਾਪੁਰ ਭਰਨਤਾਰਨ ਜਿਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ : ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਹਨ।
- ਸ: ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕਮਰਾ ਮਰੇਂ ਜਿਲਾ ਜਲੰਧਰ ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਜੀਵਨ ਮੈਂਬਰ ਹੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਆਪ ਹੁਬਲੀ ਵਿਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਨੰਦੇਦਾਰ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਈ. ੨੯ ਬੀ ਰਾਜੇਗੀ ਰਾਯਤਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ੧੧੦੦੨੭ ਵਰਿਆਮ ਦੇ ਜੀਵਨ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ।

ਵਰਿਆਮ/ਮਈ ੧੯੮੫

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਅਮਨ ਹਰ ਦਿਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼

ਪੰਜਾਬ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਸ਼ਤਰੰਜ ਖੇਡਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਖ ਪਿਥਾਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ, ਖੇਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਮੋਹਰਿਆਂ ਦੇ ਉਦਿਆਂ ਹੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ 'ਸ਼ਹਿ' ਦੇਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ-ਯਾਬ ਰਹੀਆਂ। ਫੇਰ ਮੋਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰ ਮਰਦਾ ਕੇ ਵੀ ਅਜੇ ਧਾੜੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਪੰਚ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਦੇਨਾ ਕੁਝ ਪਲਰ ਚੁਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਕ ਉਣਾ ਹਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲੀ ਵਾਸਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ 'ਨੀਕ' ਹੋਣ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ੧੯੮੦ ਵਿਚ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੋਂ ਹਲਾਨ ਪਿਆਰੀ ਅਕਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਭਾਗੀ ਫੁਟ ਦਾ ਫਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਚ ਵਲੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਬਤਾ ਨਹੀਂ ਕੱਟੀ ਜਾਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਮੰਗਾ ਹੁਣ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕੁ ਸਾਰਥਕ ਹਨ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤਿਵਾਦ ਦੇ ਪਿਛਾਫ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਸ ਦੀ ਅਖੰਡਤਾ ਦਾ ਹਮੀ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਨਾਲ ਦੀ ਨਾਲ ਉਹ ਹਿੰਸਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇਵਰ ਵੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਕਾ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਪੈਂਡੂਲ ਸਤਨਾਰ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦਲ ਵਾਹੋਂ ਵਾਹ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਬਦਲਾਈ ਕਦੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਨੁਕਰਾਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਲੰਕਾ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਸਨ ਫੇਰ ਐਂਮਿਤਸਰ ਵਿਚ ਬੰਦੀ ਸਟਾਰ ਉਪਰੇਸ਼ਨ ਬਾਅਦ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਨੂੰ ਪੂਜੇ ਨੁਕਸਾਨ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕਟਹਿਰੇ ਵਿਚ ਪਈ ਸੀ। ਸੁਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਕਤਲ ਨਾਲ ਜਿਥੇ ਇਕ ਵਾਰ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਈ ਉਥੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਿਖਾਂ ਵਿਰੁਧ ਹਿੰਸਾ ਦੀਆਂ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਖਬਰਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨਿਕਲੀਆਂ

ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਡੀ ਖਿਟਤੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਦੀ ਭੈ-ਭੀਤ ਰਹਿ ਗਈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਈ। ਇਹੀ ਤਾਂ ਪੁਰੋਹੇ ਦੇ ਸਿਖ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਉਲਟ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਾਂਧੀ ਵੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀ। ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਭਾਰੀ ਵਟਗ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਰੋਧੀ ਕੌਪ ਵਿਚ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਗੋਰ-ਅਕਾਲੀ ਅਤੇ ਗੋਰ-ਸਿੱਖ ਹਲਕਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਠੀ। ਜਾਂ ਖੁਸ਼ਬੰਤ ਸਿੰਘ, ਜਨਰਲ ਅਰੋੜਾ, ਇੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਗੁਜਰਾਲ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਈਆਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਤਕ ਸਭ ਲਿਖਣ ਵੱਲਤ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸੁਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਇਨਕਾਰਾਈ ਕੰਮ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦਿਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਜਤਨਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਹਜ਼ਾਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵਰਤਮਾਨ ਮੰਗਾਂ 'ਚੋਂ ਕੁਝ ਮੰਨਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਪਰ ਸੁਮਤੀ ਇੰਦਰਾ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧਿਆ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਹਿਸਤੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਟੇਜ ਉੱਤੇ ਸਨ-ਮਾਨਤ ਕਰਕੇ ਜਾਹਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਲਗਾ। ਸੁਮਤੀ ਜੀ ਕੁਝਾਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹਲਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਕਾਰਣ ਕੋਈ ਵਧੇਰੇ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਮਲ ਵਿਕਲੋਤਰਾ ਸੀ ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਚਾਲਤੀ ਜਾਂਚ ਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਇਸਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਪੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾਕਾ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਮੂਟ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਉਲਝ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੀ ਲਜ਼ਾਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਾਜ਼ਾਂ ਜੋਗੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਅਕਾਲੀਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਿੱਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਇਸਦੀ ਜਿੰਨੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਹੈ। ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਲੀਡਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਲੂ ਸਾਰੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 'ਤੇਗ' ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਅੱਜ ਤਾਂ ਗੱਦਾਲ ਨੇ ਮੁੜ 'ਬਹਾਲ' ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਬਰੋਹ ਕਿਸੇ ਜਾਬਤ ਦੇ ਜਦੋਂ ਜੀਅ ਕੀਤਾ ਅਕਾਲੀ ਦਲਾਂ ਦੇ ਅਤਿਕਾਰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਮਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਵੇਲੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਨਤਾ ਸੂਰਜ ਦੀ ਰਹ
ਬਣਦੀ-ਕਿਰਨ ਨਾਲ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਬਦਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ
ਅਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਅਵੇ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮੁੜ ਸੁਖੀ ਹੋਵੇ ।
ਜਿਥੇ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਭਾਰੀ ਵਰਗ ਅਮਨ ਅਮਨ ਕਰ
ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਪਰ ਅਮਨ ਦੇ ਦੁਆਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਨ, ਨੂੰ ਸਦਾ
ਹੀ ਮੋਟਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਕਤਲਾਂ
ਅਤੇ ਹਿੰਸਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਅਮਨ ਨੂੰ ਅਗੇ ਤੋਂ ਅਗੇਰੇ
ਧਾਕੂਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਅਤਿਵਾਦੀਆਂ, ਵੱਖਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਧਰਮੀ
ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਕੇ ਅਕਾਲੀਆਂ ਅਤੇ
ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠਿਆਂ ਬੈਠ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਮਸਲਾ ਹਲ ਕਰਨਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਅਮਨ-ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਇਛਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਨਤਾ
ਦੀਆਂ ਇਹ ਹੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ
ਹੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਹੋਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਹੀ ਸਿਆਸੀ
ਖਿਲਾਸ਼ੀਆਂ ਵਲੋਂ ਖੇਡ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੁਰੇ-ਮੁਕੀ ਹੋਣ
ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾ ਨੂੰ ਵੇਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਨ-ਦੋਸਤਾਂ
ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚ ਹੋ ਕੇ ਆਦਾਸ ਦੇਣ ।

ਮੁੜ ਲੋਕ ਦਲ

‘ਦਲਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਸਾਨ ਪਾਰਟੀ’ ਨੇ ਅਜੇ ਦੇਂਦ ਦੀ
ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਕਿ ਮੁੜ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਲੋਕ ਦਲ ਰੱਖ ਦਿਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ । ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਪਰਧਾਨ ਚੌਧਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ
ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਅਹਿਮ ਮੰਤਵ ਪੱਖਰ ਕਾਇਮ ਹੋ
ਗਿਆ । ਚੌਧਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕੋ ਪਾਰਟੀ ਦੀ
ਟਿਕਟ ਤੇ ਇਕ ਤੋਂ ਵਧ ਵਾਰ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ
ਲੜੀ । ਹਰ ਵਾਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਾਰਟੀ ਬਦਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ
ਦਾ ਨਾਮ । ਇਹ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ
ਇਕ ਝਲਕ ਹੈ । ਪਹਿਲਾਂ ਯੂ. ਪੀ. ਵਿਚ ਅਸੰਬਲੀ ਮੀਟਿੰਗ
ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਟਿਕਟ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਵਾਲੇ ਜਾਟ ਲੀਡਰ ਚੌਧਰੀ
ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਛੱਡ ਕੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਕਰਾਂਤੀ ਦਲ
ਸਾਜ ਲਿਆ । ੧੯੬੭ ਵਿਚ ਯੂ. ਪੀ. ਅਸੰਬਲੀ ਵਿਚ ਇਸ

ਪਾਰਟੀ ਨੇ ੯੯ ਸੀਟਾਂ ਜਿਤੀਆਂ ਸਨ । ਸੰਨ ੧੯੭੪ ਵਿਚ
ਭਾਰਤੀਆਂ ਕਰਾਂਤੀ ਦਲ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਰਤੀਆਂ ਲੋਕ ਦਲ ਰੱਖ
ਲਿਆ ਗਿਆ । ੧੯੭੭ ਵਿਚ ਚੌਧਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜਨਤਾ ਟਿਕਟ
ਤੇ ਜਿਤੇ ਅਤੇ ੧੯੮੦ ਵਿਚ ਕੇਵਲ ਲੋਕ ਦਲ ਦੀ ਟਿਕਟ
ਉੱਪਰ । ੧੯੮੪ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਦਲਿਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਕਿਸਾਨ
ਪਾਰਟੀ ਸਾਜੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ ਹੇਮਵਤੀ
ਨੰਦਨ ਬਹੁਗੁਣਾ ਬਣਾਏ ਗਏ । ਇਹ ਬਹੁਗੁਣਾ ਜੀ ਉਹੀ ਹੈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਦੀ ਚੌਧਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਕਸਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਕਿ ਇਹ ਹੁਸੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇਸ਼ੀ ਜੀ ਕੇ. ਜੀ. ਬੀ. ਦਾ ਦੇਸ਼ੋਟ
ਹੈ । ਹੁਣ ਬਹੁਗੁਣਾ ਜੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਥਾਪੇ ਰਹੇ ਹਨ । ਭਾਵ ਉਹ ਪਾਰਟੀ 'ਚ ਨੰਬਰ ਦੋ ਪੌਜ਼ੀਸ਼ਨ
ਤੇ ਹਨ ।

੧੯੮੦ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਲੋਕ ਦਲ
ਅਤੇ ਚੌਧਰੀ ਸਾਹਿਬ ਇਸ ਇਨ੍ਹ ਤੇ ਅਲੜ
ਹੋਏ ਕਿ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਵਿਜੇਂ ਉਹ ਜਨਸੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਬਿਨਾ
ਤੇ ਬਾਹਰ ਕਢਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹਦੇ ਮੈਂਬਰ ਰਾਸ਼ਟਰ
ਸਵੈਮ ਸੇਵਕ ਸੰਘ (ਆਰ. ਐਸ. ਐਸ.) ਦੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ
ਕਰਕੇ ਚੌਧਰੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਵਖਰੇ ਹਨ । ਪਰ ਉਸੇ ਜਨਸੰਘ
ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ
ਪਹਿਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਲਾਂ ਕੁਲਾ ਕੇ ਨੈਸ਼ਨਲ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ
ਫਰੰਟ ਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ।

ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਕ ਸਾਂਝਕ ਪਰਮੁਖ
ਨੇਤਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੋਗਲਾਨੀ ਨੇ ਸ਼ਲਾਘਾ ਵਿਚ ਅਗਸਤ
੧੯੮੪ ਨੂੰ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ. ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਇਹ
ਹੁੰਦਾ ਲੀਡਰ ਜਿਹੜਾ ਗ਼ਾਤ ਅੰਤ ਵਜੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਗ ਵੀ
ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸਿਆਸਤ 'ਚ ਤਿਟਾਇਰ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵਿਰੋਧੀ
ਧਿਰ (ਆਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ) ਦੀ ਢੰਗਣਾ ਮਿਟਾ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ।

ਜਨਤਾ ਦੇਵੇ, ਜਨਸੰਘ ਹੋਵੇ-ਜਾਂ ਲੋਕ ਦਲ ਗ਼ਲ ਤਾਂ
ਭਲ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ‘ਲੋਕ’ ਜਾਂ ‘ਜਨ’ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਇਸ
ਦੇ ਨਾਮ ਹੋਵੇ ਅਜੇ ਤਕ ਇਹਨਾਂ ਈਡਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ
ਨਹੀਂ ਆਈ ਕਿ ਨਾਮ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਲੋਕ, ਜਨ ਜਾਂ ਜਨਤਾ
ਪਿਛੇ ਨਹੀਂ ਲਗਦੇ । ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ
ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪੜ੍ਹਾ ਲਿਆ ਹੈ ।

—ਜਗਦੀਸ ਸਿੰਘ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ

—ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ

ਇਹ ਲੇਖ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਤੀਜੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਪੀ ਗਈ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਸ਼ਹੀਦੀ ਗੁਰਪੁਰਬ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ “ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮ੍ਰਤੀ ਰੂਪ” “ਚੋਂ ਧਨਵਾਦ ਸਹਿਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਥੋਂ ਅਸੀਂ ਪੂਰੇ ਲੇਖ “ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਪਰਿਟਾਮ” ਵਿਚੋਂ ਕੋਢਲ ਹਿੰਦੂਆਂ ਉਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁੰਗਾਰੇ ਵਾਲਾ ਭਾਗ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਲੇਖ ਦਾ ਇਹ ਭਾਗ ਛਾਪਣ ਦਾ ਮੰਤਵ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖੀ ਸਾਂਝ ਉਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਿੰਘ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰਿੰ: ਸਰਿਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ।

—ਸੰਪਾਦਕ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਨੇ ਪੇਂਡਿਤ ਬਿਪਾ ਰਾਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਆਏ ਕਸਮੀਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੂੰ ਅਤਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਵਰਸਣ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੰਦੂ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੀ ਕੌਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜੰਦੂ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਅਸੀਂ ਜਾਪੋਗੇ ਕਿ ਜੰਦੂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ, ਜੰਦੂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇਵੇ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਧਰਮਾਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਵੀ ਸਖਤ ਵਿਰੁਧ ਸਨ। ਉਹ ਮਨਾ ਤਾਂ ਭੇ ਕਦ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਜਾ ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤਰਹਤਾ ਦੇ ਹਾਮੀ ਸਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਜੰਦੂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਦੂ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਸਕਾਲ ਇਹ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ, ਜੰਦੂ ਅਤੇ ਕਿਸਕ ਦੀ ਖਾਤਰ ਜਾਨ ਦੇਣ ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਉਤੇ, ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਉਤੇ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਸਮਾਜ ਉਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਆ? ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਯੋਗ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੋਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਫਟਣ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਈ ਜਾਤੀ ਵੰਡ ਗਾਫਨ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਬੂਲ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਵੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਜ਼ਾਜਤ ਅਤੇ ਕਰੁਣ ਦੀ ਉੱਚਤਾ ਤੋਂ ਮਾਣ ਸੀ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਦੋ ਸੌ ਵਰਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਇਥੋਂ ਫਰਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਇਹ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਕਬੂਲਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਰਾਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਜ਼ਾਜਤ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਗੁਰੂ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ-ਪ੍ਰਜਾ, ਬਾਤਪਾਤ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ, ਵੇਦਾਂ ਨੂੰ ਇਲਹਾਮੀ ਪੁਸਤਕ ਮੰਨਣ ਆਦਿ ਦਾ ਖੇਤਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵੰਗਾਰ ਦਿਸਦੀ ਸੀ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦਾ ਵਿਰਾਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉੱਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਖਿਆ ਸਾਂਝਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਚਾਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਦਾ ਵੇਖਦੀ ਸੀ। ਜੱਸੂਰੇ ਰੋਹ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਪ੍ਰਤੀ ਕੱਟੀ ਅਸ਼ਰਫ਼ਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਲਾਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਾ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਸਹੀਦੀ ਦੇ ਮੰਗਤਰ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਚਿਹਨੇ ਕਰਨ ਦੇ ਤੁਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਸਤਵ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਵਾਗ ਡੋਰ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਸੁੱਕੀ ਸੀ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਚਾਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮੁਗਲ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਬਿਰੁੱਧ ਇਤਨਾ ਘਨਾਉਣਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਏਕਾਂਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਰਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਅਨੇਕਾਂ ਕਰਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਧਿਆਤਮਕ ਉੱਚਤਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਗ ਦਾ ਠੇਹਾ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਹਰਿ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੀ ਰੇਸ਼ਨ ਕਿਰਨ ਵਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਫਲ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਹੀਦੀ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਆਵੇਸ਼ਕ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਹੀਦੀ ਉਪਰੰਤ ਏਹੀ ਪੱਥਰ ਕਿਰਪਾ ਰਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕ ਕੇ ਸਿੱਖ ਸਜ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰੱਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਗਲ ਵੇਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਪੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਗੁਰੂ ਰੱਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਉਪਰੰਤ ਜਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਮੁਗਲ ਹਾਜ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਨਰਬਰ ਤੇ ਖ਼ਿਤਾ ਦੇ ਬੇ-ਪਨਾਹ ਜਜ਼ਬਾਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ, ਮੁਗਲਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਛ ਪਾਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੁਰਾ ਖੰਜ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੌਜੀ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਭੇਜਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੇ ਰਜ ਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਤੇ ਸਰਨ ਦੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੱਖ ਗੁਰੀਲਿਆ ਲਈ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਘਰ, ਰਖਿਆ ਦੇ ਬਿਲ੍ਹੇ ਬਣ ਗਏ। ੧੭੦੭ ਤੋਂ ੧੭੫੨ ਈਸਵੀ ਤਕ

ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖ-ਮੁਗਲ ਟਕਰ ਨੇ ਜੋ ਜਨ ਸਾਧਾਰਨ ਦੇ ਦਿਨਕਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰੂਪ ਪਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਇਕੋ ਤਕ ਸਮਰਥਨ ਪਰਾਪਤ ਸੀ ਕਿ ਮੁਗਲ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਫ਼ਿੰਦੇ ਮੁਲੁਮ ਮੁਲੁਮ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ। ਮੁਨਸ਼ੀ ਸੁਜਾਨ ਗਾਂਧਿ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ੧੭੬੬ ਈ. ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ। ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਖਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਅਤਿ ਵੀ ਸ਼ਰਾ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਸਹੀਦੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਨੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਪਰਤੋਂ ਝਲਕਾਂ ਮਾਰਦਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਮੁਨਸ਼ੀ ਸੁਜਾਨ ਗਾਂਧਿ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਨਿਰਾਇਤ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਯਾਤੀ ਕੁਛਾ ਨਾਲ ਗਰਿਫਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁਰ ਗਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਸ਼ਹੀਦੀ ਅਮੀਰਾਂ ਪਾਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਹਾਦਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਾ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਸਹੀਦੀ ਉਪਰੰਤ ਹਿੰਦੂ ਗੁਰੂ ਗੱਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠਾਂ ਰੰਗਣੀ ਦੇ ਦੁਪ ਵਿਚ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਤੇ ਨਦੇਨਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਗਲਾਂ ਨਾਲ ਖਹਿਲੇ। ਅਨੰਦਪੁਰ, ਚਮਕੌਰ ਤੇ ਮੁਕਤਸਰ ਆਦਿ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਗਲਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਨੀਰ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਲਈ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਤੇ ਮਹਾਨ ਸਹੀਦੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੋਰਨਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਬਦਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਪਰੋਸੇ ਕੀਤਾ ਸਗੋਂ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਚਰਿਤ ਮਰਧਾਦ ਦੀ ਪੱਕਿਆ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਕ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਵਾਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਜਿਨਸਿਤਾ ਇਸੀ

ਭਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਉਪਰੰਤ ਜਦ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰਾਜਸੀ ਰਾਜ ਭੰਗ ਬੰਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਹਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਈਰਾਨ, ਕੁਰਾਨ, ਅਫ਼ਗ਼ਾਨਿਸਤਾਨ ਤੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਲ ਵਹੀਦਾ ਘੜ ਦਿਤੀਆਂ। ਧਰਮ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਲਈ ਹੰਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸਾਮਿਲ ਹੋ ਗਏ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਅਦੁਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਸਦਾ ਮੁਕਲਾ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਇਕ ਗੁਰੂ ਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਉਪਾਸਕ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਟੱਕ ਕੇ ਬਲੀਦਾਨ ਦੇਣ ਤੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੀ ਆਗੂਤੀ ਦੇ ਦੇਣਗੇ।

ਇਹ ਨੀਕ ਹੈ ਕਿ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਜਸੀ ਇਛਾਵਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਨਦੋਨ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਹੱਥੋਂ ਮੁਗ਼ਲਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖ ਕੇ, ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ਜੋਗ ਦੇ ਮੰਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਭਜ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਇਕਲਿਆਂ ਮੁਗ਼ਲਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਛੱਡ ਗਏ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਾਗਸ਼ੀ ਜਿਜਾ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੇਖ ਦੇ ਕਰ ਹੋ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਤੇਜ ਪ੍ਰਭਾਪ ਅੱਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਾਜਸੀ ਤਵਿੱਖ-ਪਤਰੇ ਵਿਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਤਤਕਾਲੀਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਬਹੁਤ ਵਿੱਘਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਕਾਲੀ ਲੇਖਕ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਨੀ ਮੁਸਤਫਿਦ ਖਾਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਨਤਕ 'ਮੁਅਜਿਬ-ਇ-ਆਲਮਗੀਰੀ' ੧੭੧੨-੧੩ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਿਕ ਉੱਪਰ ਕਾਬਲਾਨਾ ਹਮਲੇ ਹੋਏ। ਇਕ ਹਮਲਾਵਰ ਦੀ ਧਨਾਖਰ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਚੇਲਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੱਤਰੀਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਿਕ ਜਾਮਿਆ ਮਸ਼ਹਿਦ ਤੇ ਨਿਆਚ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਤੇਜ ਦਾ ਇੱਕਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਇੱਕ ਤਖਤ ਤੇ ਡਿਗੀ, ਦੂਜੀ ਨਾਲ ਡਿਗ ਪਈ। ਦੂਜੇ ਹਮਲੇ ਵਿਚ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਠਰਕੀ

ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਬਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਜੀਜੇ ਹਮਲਾਵਰ ਨੇ ਨੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨਾਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਾਜੀ ਮੁਕਲਾ ਖਾਨ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਵੱਢੀ ਕਈ। ਉਕਤ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਅਦੁਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਜਾਗ ਕਦਰ ਪਈ। ਮੁਕਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਤਰ ਹੋ ਤੇ ਦੀ ਛੱਟੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਉਹਾਰ ਜਿਸ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਲੱਖੀ ਰਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਗਾਹੀਆ ਆਦਿ ਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਧਨ ਕਰਲਗਾਹ ਤੋਂ ਲਿਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਸਦਾ ਸੰਗਧਾਰ ਕੀਤਾ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਲਈ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਇਕ ਸੰਮਿਸ਼ਾਲ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਸਾਈ ਜੱਤ ਨੇ ਜਿਸ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਿਰ ਅਨੰਦਪੁਰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ, ਉਹ ਵੀ ਨਾ-ਮਿਸ਼ਾਲ ਜੁਗਾਤ ਅਤੇ ਦਲੇਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਖ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਟੱਕ ਕੇ ਜਦ ਬੰਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਲੇ ਮੁਕਲਾ ਨਾਲ ਲਗਾਈਆਂ ਲੜੀਆਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਕਾਲੀ ਲੇਖਕ ਕੁਲਾ ਮੁਹੰਮਦ-ਉ-ਚ-ਦੀਨ ੧੭੧੨ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੇ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ 'ਰੁਵੇ ਜੁਤਰਾਨੀ' ਦਾ ਰੁੱਤਾ ਰੋਣ ਦਿਤਾ। ਦੂਸਰਾ ਸਮਥਾਨੀ ਲੇਖਕ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮੁਗ਼ਲ ਜਰਨੈਲ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦਾ ਹੀਆ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਹੁਮ ਤੇ ਸਾਮ ਤਕ ਵੇਲ ਗਏ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਹਿੰਦੂਆਂ ਉੱਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਰਾਹੀਂ ਉਪਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਸੀ ਤਾਂਵੇਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨੀਕ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਿਚ ਪਰੋਇਆ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵੇ-ਭਰੋਸੇ ਤੇ ਸਵੇ-ਸਨਮਾਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਅਦੁਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਅਜਾਈ ਨਾ ਗੁਲੀਅਤੇ ਇੰਦੂ ਖੁਸ਼ਨ ਬੇਨਰਜੀ ਦੇ ਕਥਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੱਸੇ ਦੀ ਅਗਨੀ ਭੜਕ ਉਠੀ। ਉਕਤ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਜੇਤੂ ਤੇ ਰਿਲਕ ਲਈ ਦਿਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਯੋਗ ਉਤਰ ਦਿਤਾ।

×

ਦੇ ਗਜ਼ਲਾਂ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ 'ਪੰਡੀ'

ਇਕ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਹੱਥਦਾਰਾਂ ਦਾ,
ਇਕ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਖੁਰਦਾਰਾਂ ਦਾ।
ਜਿਸ ਪਿਆਰ ਦੇ ਜੀਵਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ,
ਉਹ ਪਿਆਰ ਹੁੰਦੇ ਗ਼ਮਖ਼ਾਰਾਂ ਦਾ।

ਕੁਝ ਮਸਤ-ਦੀਵਾਨੇ 'ਕੱਠੇ' ਹੋ,
ਇਕ ਨਾਚ ਵੰਗੀਲਾ ਨੱਚ 'ਠੰਢੇ'।
ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦੀ,
ਵਿਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁਸਿਆਰਾਂ ਦਾ।

ਕੁਝ ਪਾਗਲ-ਪਨ ਤਾਂ ਆਸ਼ਕ ਦੇ,
ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਹੈ।
ਜਦ ਮਿਲਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ,
ਵਿਹ ਕਿਥੇ ਸਮਾਂ ਬਿਚਾਰਾਂ ਦਾ।

ਹਰ ਵਕਤ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂਤ ਸਾਜਨ ਦੀ,
ਮਨ-ਦਿਹ ਅੰਦਰ ਵਸਦੀ ਹੈ।
ਇਹ ਨੈਣ ਅਸਾਫ਼ੇ ਜਿਲਦ ਜੋ,
ਇਹ ਰਾਗ ਪਿਆਰ ਖੁਮਾਰਾਂ ਦਾ।

ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਖਾਤਰ ਖੋ ਜਾਣਾ,
ਤੇ ਖੋ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਈ ਦਾ।
ਇਹ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਔਲਮ ਬੰਬਾਂ ਦੀ,
ਇਹ ਦਾਇ ਨਹੀਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦਾ।

ਉਹ 'ਪੰਡੀ' ਬੜੇ ਉਡਾਰੀ ਮੀ,
ਜੋ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ ਦੂਰ ਹੋਏ।
ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਆਪ ਕੋਏ,
ਨਹੀਂ ਟਿਕਦਾ ਰੋਮ ਉਡਾਰੀ ਦਾ।

—0—

ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਹੱਸ ਕੇ ਮਾਨਣ ਦੇ,
ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਈ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।

ਪਲਕਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਹੰਝੁਆਂ ਦੇ,
ਪਰਵਾਰ ਲੁਕਾਈ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।

ਜੀਵਨ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਔਕੜ 'ਚੋਂ',
ਮੈਂ ਚੋਰਾ ਚੁਗਿਆ ਮਸਤੀ ਦਾ।
ਮਸਤੀ ਦੇ ਮਹੁਰ ਕਲਾਵੇ ਵਿਚ,
ਸਭ ਜਗਤ ਕੁਲਾਈ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਚਾਹ ਕੇ ਦਿਨ ਦਾ ਦੁੱਖ ਭਰਿਆ,
ਇਹ ਜੀਵਨ ਮੰਗ ਕੇ ਪਾਇਆ ਸੀ,
ਪਰ ਮੌਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ,
ਮੈਂ ਉਮਰ ਹੰਝਾਈ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।

ਕਿਉਂ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੰਨੇ ਵਿਚ,
ਫਸਕੇ, ਜਿੰਦਗੀ ਤੜਫਾਵੇ ?
ਹਰ ਪਿਆਰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਿਚ ਮੈਲੇ,
ਇਹ ਦੇਣ ਦੁਹਾਈ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।

ਇਉਂ ਹਰ ਕੋ ਮਝ ਕੁਝ ਜੀਵਨ ਦਾ,
ਸੋਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਲਝ ਗਈ।
ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਦੀ,
ਤਾਰੀਖ ਲੰਘਾਈ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।

ਇਕ ਸੋਹਣਾ ਮੁਖੜਾ ਤੋੜਿਆ ਸੀ,
ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋ ਬਲਹਾਰ ਗਿਆ,
ਉਸ ਸੋਹਣੀ ਜਿੰਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ,
ਵਿਚ ਯਾਦ ਫੁਪਾਈ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਅੱਖੀਆਂ ਚੁੱਕ ਚੁੱਕ ਵੇਖ ਰਿਹਾ,
ਉਹਦੇ ਆਵਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੜਾ,
ਉਹ 'ਪੰਡੀ' ਮੁੜ ਕੇ ਨਾ ਆਏ,
ਜੋ ਆਪ ਉਡਾਰੀ ਬੈਠਾ ਹਾਂ।

ਕਦੀਂ ਆਖਾਈ ਮਲੋਰਕੋਟਲਾ

ਵਰਿਆਮ/ਮਈ ੧੯੮੫

ਦੇ ਗਾਜ਼ਲਾਂ

ਗਾਜ਼ਲ

—ਡੀ. ਆਰ ਪਟਨ

—ਮਹਿੰਦਰ ਭੱਟੀ

(੧)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰਦਾ ਹੈ ਆਵਾਰਾ ਜਿਹਾ ਕਿਮਦਾ ਲਹੂ।
ਜੰਗ ਤੋਂ ਤਾਂ ਜਾਪਦੇ, ਹੋਵੇ ਜਿਥੇ ਮੇਰਾ ਲਹੂ।

ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੀ ਯਕੀਨ;
ਇਹ ਮਜ਼ਹ ਕਿੰਦਾ ਦਾ ਹੈ ਬੇਗਾਨਿਆਂ ਵਰਗਾ ਲਹੂ।

ਜਿੰਦੀ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਪੈਂਦਾ ਕਿਸਰੇ ਪਾਈ ਹੈ;
ਪਾਣੀਓਂ ਪਛਲਾ ਨ ਸੀ ਤੇਰਾ ਲਹੂ ਮੇਰਾ ਲਹੂ।

ਜੇ ਕਿਤੇ ਪਰਿਵਾਨ ਕਦਨੀ ਹੈ ਲਹੂ ਦੀ, ਤਾਂ ਹਜ਼ੂਰ;
ਹੋਣਾ, ਮੁਕਲ 'ਚ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਸ ਕਿਸ ਦਾ ਲਹੂ।

ਵਿਰ 'ਸ਼ਬਨ' ਲਭਦੇ ਵਿਰਗੇ ਇਸ ਲਹੂ ਨੂੰ ਥਾਂ ਕੁ ਥਾਂ;
ਫਕਰ ਹੈ ਹਲਾਂ ਦੀ ਨਾ ਜਾਇਆ ਜਰੋਂ ਆਪਣਾ ਲਹੂ।

(੨)

ਦੁਨੀਆ ਥਗੋਰ ਤੇਰੇ ਵੀਰਾਨ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ।
ਆਬਾਹ ਜਿੰਦਗੀ ਵੀ ਸੁਨਸਾਨ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮੰਤਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹਾਂ ਅਜ ਹੋ ਕੇ ਬੇਸਹਾਰਾ;
ਦੁਣ ਤਾਂ ਲਹਿਵਾਲਹਿਰ ਵੀ ਕੁਝਾਨ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਰਮਾਨ ਮੁੱਕ ਗਏ ਨੇ ਬੀਮਾਰ ਹੋਈ ਦਾਖਤ;
ਅਜ ਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਚਾਨਣੀ ਦੀ ਬੰਸਾਨ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਹ ਉਮਰ ਮੈਂ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੇਰਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਕੇ;
ਹੁਣ ਬਿੰਦਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾਨ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸ਼ੱਯੋਂ 'ਸ਼ਬਨ' ਦੁਰੋਰੋਂ ਮੇਰਾ ਬਹਾਰ ਦਾ ਹੈ;
ਫਿਰ ਵੀ ਕਲੀ-ਕਲੀ ਕਿਉਂ ਹੋਰਾਨ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦੱਸ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਮੰਦੀ ਹੈ।
ਬੰਦੇ ਹੱਥਾਂ ਬੰਦੇ ਦੀ ਹੱਤ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮੁੱਕਿਆ ਨਾ ਸੀ "ਨਾਦਰ-ਅੱਗ" ਦਾ ਸੋਕ ਅਜੇ,
ਜਿੰਨੀ ਫਿਰ ਅੱਜ ਅੱਗੋਂ-ਅੱਗ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਘਰ ਲੁੱਟੇ ਤੇ ਜਿੰਦਾ ਬੰਦੇ ਸਾਡੇ ਨੇ,
ਧਰਤੀ ਮਾਂ ਦੀ ਵੱਡੇ ਦੇ ਹੱਥ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮੁੱਕ ਰਮਾਨਾ "ਮਾਝੀ" ਦੀ ਅੱਜ ਹੋ ਰਹੇ ਰਹੇ,
ਤੇ "ਚੱਪੂਆਂ" ਨੇ ਬੇੜੀ ਮੱਥੇ ਭਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਬੰਨੇ ਪਟਰੋਲ 'ਚ ਦਿੱਲੀ-ਸਫ਼ੀ ਰਹੀ,
ਦੁੱਜੇ ਪਾਸੇ ਰੋਹਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹੋਈ ਹੈ।

ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਗਿਲਾ ਤੇ ਕਿਸਨੂੰ ਜਾ ਹੋਈਰੇ ?
ਗਮ-ਭਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਅਜ ਅਣਹੋਈ ਹੈ।

ਮਰਿਆ ਵਾਯੂ ਉੱਜੜੇ ਲੱਭੀ ਫਿਰਦੇ ਨੇ,
"ਰੱਖ ਦੇ ਜਾਓ" ਦੀ ਹੀ ਬਸ ਦਿਲਜੋਈ ਹੈ।

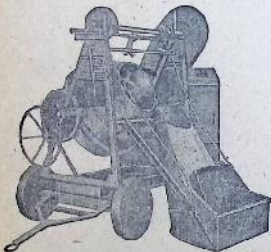
ਰੋਵਣਗੇ ਤਾਂ ਕਿਸ ਦੇ ਰੰਧੇ ਰੋਵਣਗੇ ?
ਆਪਣਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਈ ਹੈ।

ਖੋਰੇ ਕਦ ਨੂੰ ਪੁਖ ਪੁਖ ਹੰਗ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਵੇ,
ਸਾਹਿਰ ਮੇਰੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਅੱਗ ਸਮੋਈ ਹੈ।

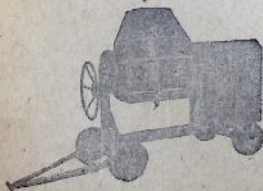
१८
श्री मंडिरावु दाम सिंह जी मठारि

RAJPAL

The Leading Name in Construction Machinery

CONCRETE MIXER 10/7 CPT

CONCRETE MIXER 7/5

Manufacturers of

- Concrete Mixers of all Sizes
- Pan Mixers
- Vibrators of all Types
- Tower Hoists
- Hydraulic Press
- Spare Parts of all Makes Concrete Mixers

Office : 529033
Phones : Factory : 56 9/3
Resi : 526093

BALWANT SINGH & SONS

Office : 4E/11 JHANDEWALA EXTN.
NEW DELHI-110055

Factory : A 3/3, MAYA PURI, PHASE II
Opp. C-70 NEW DELHI-110064
NamdhariElibrary@gmail.com

Sri Satguru Jagjit Singh Ji eLibrary

ਮਹਾਂ ਰਾਰਤ ਚੋਂ

ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ

ਮਹਾਂਗਿਰੀ ਓਦਾਲਕ ਦੇਦਾਂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਮਹਾਂਮਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਰੇਸ਼ਠ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ
ਸਿਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੇਹੜੇ ਦੀ ਇਕ ਸਨ। ਕੇਹੜ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਹੁਤ
ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੰਜਮੀ ਸਨ ਪਰ ਨਿਪਟ
ਪਸ਼ਟ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਓਦਾਲਕ ਦੇ
ਦੁਸ਼ਮਣੇ ਸਿਪ ਕੇਹੜ ਦਾ ਹਾਸਾ ਉਤਾਉਂਦੇ। ਇਹ ਵੀ
ਓਦਾਲਕ ਨੇ ਕੇਹੜ ਦੇ ਸੀਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸੰਜਮ ਤੋਂ ਖੁਸ਼
ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੰਨਿਆਂ ਸੁਜਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਿਤੀ।

ਕੇਹੜ ਤੋਂ ਸੁਜਾਤਾ ਨੂੰ ਇਕ ਪੁਤਰ ਹੋਇਆ। ਕਹਿੰਦੇ
ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਰਤ ਵਿਚ ਸੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉਹਨੂੰ ਸਾਰੇ
ਵੇਦ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਪਿਤਾ ਕੇਹੜ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ
ਸਨ। ਵੇਦ ਮੰਤਰਾਂ ਦਾ ਨਾ ਤਾਂ ਠੀਕ ਠੀਕ ਉਚਾਰਨ ਕਰ
ਸਕਦੇ ਸਨ ਨਾ ਹੀ ਸੁਰਾਂ ਨਾਲ ਗਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ
ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਲਤ-ਮਲਤ ਵੇਦ ਪਾਠ ਗਰਭ ਵਿਚਲੇ ਬਾਲਕ
ਵਾਸਤੇ ਅਸਹਿ ਹੋ ਉਠਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਟੋਕਾ ਮੇਰਾ ਹੋ
ਗਿਆ। ਟੋਕੇ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ
ਪੈ ਗਿਆ।

ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਨੇ ਬਾਲਪਨ ਵਿਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਕਸ਼ਾ
ਦਾ ਪਰੀਚੇ ਦਿਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਤਦੋਂ
ਗੋਂ ਉਹ ਦੇਦਾਂਤਾਂ ਦਾ ਅੰਗਿਅਨ ਪੂਰਾ ਕਰ ਚੁਕੇ ਸਨ।

ਇਕ ਵਾਰ ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਸਿਥਲਾ ਵਿਚ
ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਇਕ ਭਾਈ ਜੱਗ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ
ਬੌਧੇ ਵੱਡੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਦਾ ਸਾਸਤਰਾਥ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ
ਸੁਣ ਕੇ ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਭਾਤਜੇ ਸੋਰਯੋਤੁ ਨੂੰ ਵੀ
ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜੋਗ ਵਾਸਤੇ ਚਲ ਪਏ।

ਸਿਥਲਾ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਉਹ ਯਰਸਾਲਾ ਵਲ
ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸੜਕ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਜਨਕ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ
ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੇ। ਰਾਜਾ ਸੋਰਯ ਅਤੇ ਅੰਗੇ ਕਹਿੰਦੇ
ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ।

“ਰਾਜਾ ਸੋਰਯ ਜਨਕ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੱਟ ਜਾਓ

ਰਸਤਾ ਦਿਓ, ਰਸਤਾ ਦਿਓ।”

ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਨੂੰ ਜਦ ਨੌਕਰਾਂ ਨੇ ਗਾਤੇ ਚੋਂ ਹਟਣ
ਵਾਸਤੇ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਉਤਰ ਦਿਤਾ।

“ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲ੍ਹੇ, ਅਪਾ-
ਹਜ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਭਾਰ ਉਠਾਣ ਵਾਲੇ ਜਦੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹੋਣ
ਤਾਂ ਖੁਦ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਯਤਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਹਟਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿ
ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਬੋਂ ?

ਬਾਲਕ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾਗਿਰੀ
ਜਨਕ ਪੈਰਾਨ ਕਹਿ ਗਏ। ਉਹ ਬੋਲੇ—ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੁਤਰ
ਗੈਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਫੋਟੇ ਵਰਗੇ ਦਾ ਫਰਕ
ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅੱਧ ਦੀ ਜਗਾ ਜਿੰਨੀ ਭਿੰਗਾਰੀ ਵੀ ਸਾਰੇ
ਜੰਗਲ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੱਟ ਜਾਓ।
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੁਤਰ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦਿਓ।” ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਰਾਜਾ
ਜਨਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਸਹਿਤ ਹਟਕੇ ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਨੂੰ
ਰਸਤਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਅਤੇ ਸੋਰਯੋਤੁ ਯਰਸਾਲਾ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ
ਕਰਨ ਲਗੇ।

“ਏਸੇ ਸਾਫ਼ਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ ? ਵੇਦ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ
ਲੋਕ ਕੀ ਇਸ ਯਰਸਾਲਾ ਵਿਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਰਪਾਲ
ਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ। ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਨੇ ਉਤਰ
ਦਿਤਾ : “ਆਸੀਂ ਨਿਆਣੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਦੀਪਿਆਂ ਲੈ ਕੇ
ਵੇਦ ਸਿਪ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਵੇਦਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ
ਚੁੱਕੇ ਹੋਣ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਯੂ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਸਕਲ ਸੁਰਤ ਵੇਖ
ਕੇ ਕੋਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਕ ਨਹੀਂ ਗਿਣ ਸਕਦਾ। ਇਹ
ਕਹਿ ਕੇ ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਯਰਸਾਲਾ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਗਾ।

ਦਵਾਰਪਾਲ ਨੇ ਭਾਂਟ ਕੇ ਕਿਹਾ—“ਗਹਿਰ ਅਜੇ
ਤੁਸੀਂ ਕੱਢੇ ਹੋ। ਆਪਣੇ ਸੁੰਹ ਵਫ਼ੇ ਨਾ ਬਣੋ। ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ
ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਵੇਦਾਂ ਕੇ ਰੱਤ ਜਾਨਣਾ ਐਸਾ ਹੋਸ਼ ਕੰਮ
ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨੂੰ ਬਚਿਆ ਦਿਓ ਖੋਭ ਸਮਝ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ?

ਅਸ਼ਟਾਵਕੂ ਨੇ ਕਿਹਾ : “ਏਸੇ ਭਗਵੇਂ ! ਸੋਚ ਦਿਓ
ਫਲ ਵਾਰ ਉਪਰ ਤੋਂ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਹਲਕੇ ਹੋ
ਠਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਣਾ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦਾ। ਸਰੀਰ ਦੀ ਬਨਾਵਟ ਤੋਂ
ਕੱਢ ਅਤੇ ਰਿਆਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

ਵੱਡਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਕੱਚੇ ਦਾ ਲੰਮਾ ਹੋਵੇ। ਲੰਮੇ ਕੱਚੇ ਦਾ ਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਵਡਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਗਿਆਨ ਦਾ ਅਭਾਵ ਹੈ ਉਹ ਉਹਦਾ ਹਾਥੋਂ ਬੁਢਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਧਾਲਕ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਾਸਤਰੇ ਧਾਲਕ ਮੰਨ ਕੇ ਮੌਨ ਨਾ ਰਹੋ।”

ਦਵਾਰਪਾਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, “ਤੁਸੀਂ ਬਾਲਕ ਹੋ ਕੇ ਵਡਿਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰੋ। ਛੋਟੇ ਮੂੰਹ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ‘ਕਿਉਂ’ ਬੇਅਰਥ ਹੀ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਹੋ।

ਅਸਟਾਵਲ੍ਰ ਨੇ ਸਮਝਾ ਕੇ ਕਿਹਾ—“ਬਾਈ ਦਵਾਰਪਾਲ। ਵਾਲਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਜਾਣਾ ਉਮਰ ਦੇ ਪੱਕੇ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਿਸ਼ੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੁਢੀ ਉਮਰ, ਪੱਕੇ ਵਾਲ, ਧਨ ਦੇਵਤਾ ਦੋਸਤ ਮਿਤਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਵਡਾ ਬਣਾ ਉਹ ਹੋਵੇ ਜੋ ਵੇਦ ਵੇਦਾਂਗਾਂ ਦਾ ਭੁੱਖਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਉਸਦਾ ਅਰਥ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਇਥੇ ਇਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਕਰਾਂ। ਜਾਂਚ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਨਕ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖਬਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਕਹੋ ਕਿ ਮੁਨੀ ਅਸਟਾਵਲ੍ਰ ਆਏ ਹਨ।”

ਦਵਾਰਪਾਲ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜਨਕ ਉਥੇ ਆ ਪਹੁੰਚੇ। ਦਵਾਰਪਾਲ ਨੇ ਬਾਲਕ ਦੀ ਯਿੱਸ ਦੀ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਖਾਹ ਦਿਤੀ। ਜਨਕ ਨੇ ਅਸਟਾਵਲ੍ਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹੀ ਬਾਹਮਣ ਬਾਲਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਭਕੇ ਤੇ ਮੁਖਾਕਾਤ ਹੋਈ ਸੀ।

ਉਹ ਬੋਲੇ : “ਕਾਕਾ ਜੀ, ਮੇਰੀ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਬੜੇ ਬੜੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਥ ਵਿਚ ਹਰਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਅਜੇ ਬੱਚੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਹੱਥ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ?

ਅਸਟਾਵਲ੍ਰ ਨੇ ਉਤਰ ਕਿਹਾ—“ਤੁਹਾਡੀ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸਾਇੰਸ ਕੁਝ ਨਾਮਧਰੀਕ ਪੰਡਿਤਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਏਸੇ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘੁਮੰਡ ਹੋ ਗਿਆ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹ ਕੱਚੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਸਤਰਾਥ

ਵਿਚ ਹਰਾਉਣ। ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਕੌਲੀ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਥ ਵਿਚ ਹਰਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਡਬੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਿਟ ਕੁਕਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰਖਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਥ ਵਿਚ ਹਾਰ ਖਾ ਕੇ ਉਹ ਉਦੋਂ ਉਲਟ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਤੇਜ਼ ਦੇਵਨ ਵਾਲੀ ਹੱਡੀ, ਪੁਰੀ ਦੇ ਦੁਹ ਜਾਣ ਤੇ ਉਲਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅੱਪ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਭੇਟ ਵਾਰਡਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ।

ਮਿਥਲਾ ਨਰੈਣ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਬਾਲਕ ਅਸਟਾਵਲ੍ਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਸਤਰਾਥ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਠਾਂ ਉਤਰਾਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਜਿਹੀ ਟੱਟ ਲੱਗੀ। ਅੰਤ ਵਿਚ ਸਭਾ ਦੇ ਮਿਆਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਕਿ ਅਸਟਾਵਲ੍ਰ ਦੀ ਜਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਿਥਲਾ ਨਰੈਣ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਲੱਜਾ ਵਿਚ ਸਿਰ ਖਰਕਾ ਦਿਤਾ। ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਗਨਾ ਨੂੰ ਸਮਾਂਦਰ ਵਿਚ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਅਸਟਾਵਲ੍ਰ ਦੇ ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਰਾਮਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪਰਸੰਸਾ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋ ਉਠੀ। ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ (ਉਦਗਾਨ) ਨਿਕਲ ਪਏ।

“ਇਹ ਕੌਲੀ ਨਿਸ਼ਮ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੁੱਤਰ ਪਿਤਾ ਹੀ ਹੈ ਜਾਵੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਲਵਾਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿਦਵਾਨ ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਕਲ ਸੂਰਤ ਜਾਂ ਉਮਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਬਾਹਰੀ ਬੰਰ ਰੂਪ ਅਕਸਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੱਸੇ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠਕ ਵੀਰੋ

ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਚੰਦਾ

ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ?

ਦਿਲੀ ਦਾ ਹੋਲਾ...੨

ਦੂਸਰਾ ਦਿਨ

੯ ਮਾਰਚ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਦਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਵੇਰੇ ਆਸ਼ਾ ਦੀ ਵਾਸ਼ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਭੌਂਕੇ ਸਭਕੇ ਪਉੜੀਆਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਸੀ। ਹਾਜ਼ਰਾਇਣ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ੈਲੀਆਂ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਅਤੇ ਕਈ ਕਈ ਸਾਜਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਇਕੋ ਹੀ ਸੂਤਰ ਵਿਚ ਪਰੰਪਰਾ ਜਾਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਸੁਣ-ਸੁਣਦਾ ਦੀ ਗੰਗਾ ਦਾ ਪਰਵਾਹ ਨਿਰੰਤਰ ਚਲਦਾ ਅਤੇ ਸਹੇਤਾ ਦਾਸ਼ਕ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਲ ਜਾਂਦਾ। ਸਾਇਦ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਹੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ :

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਅਸਥਾਨ ਸਮਾਸਤ ਨੂਰ ਹੈ
ਲਖ ਲਖ ਸਸੀਅਰ ਭਾਨੂ ਤਿਰਨ ਠਰੂਰ ਹੈ
ਲਖ ਲਖ ਬੰਦ ਪੁਰਾਣਿ, ਕੀਰਤਨ ਚੂਰ ਹੈ
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪਰਵਾਣੁ ਚਰਨਾ ਪੂਰ ਹੈ

ਅੱਜ ਦੇ ਹੋਲੇ ਦੇ ਵੀਰਾਨਾਂ ਵਿਚ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਟਾਲਾ ਜਥੇਦਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਪਾਗੜੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਪੰਡਿਤ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਆਲਮਾਨਾ ਕੀਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੇਰੇ ੯ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਕ ਸਿਲਸਲਾ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਪਿਛੋਂ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਮੁਝ ਸਮਝ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਤਾਵੇਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸੁਖ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੀਰਤਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੂਹ ਦੀ ਮੁਰਾਦ ਹੈ।
ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸਕੂਲ

ਨਿਤਨੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੀ ਕੀਰਤਨ ਬਾਦ ਅੱਜ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਹੀਦ ਪਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸਿੰਗੀਅਟ ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਸਕੂਲ ਬੱਚੇ ਸਮੇਂ

ਹੋਲੇ ਦਾ ਸੁਆਗਤੀ ਸਮਾਰੋਹ—ਸਭਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਖਬਰੀ ਪੰਡਿਤ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ, ਸੇਠ ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ, ਸੇਠ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਚਾਵਲਾ, ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸ: ਸੁਲੱਖਣ ਸਿੰਘ, ਸ: ਹੋਸਪਾਲ (ਮਾਈਕਾ ਰੋ) ਅਤੇ ਚੋਧਰੀ ਭਰਤ ਸਿੰਘ ਐਮ. ਪੀ.

ਫਰਿਆਸ/ਮਈ ੧੯੮੫

ਵਿਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਫੌਜੀ ਨਾਲ ਅਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਮਾਓਰਕੋਟਲਾ ਦੇ ਰਕਤ ਵਿਚ ੧੯੭੨ ਦੇ ਪਕੂਆਰੇ ਸਮੇਂ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਫਸਰ ਮਿਸਟਰ ਕਾਵਨ ਦੀ ਦਾਖੀ ਪੁਣਨ ਉਪਰੰਤ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਾਠਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਇਹ ਸਕੂਲ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਮਰਾਂ ਦਾ ਵਿੱਥ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਕੂਲ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬੀਬੀ, ਬੇਅੰਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਤੀ ਮ: ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਕਰਤੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਕੂਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲੜਕੇ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਇਕ ਨਿਰਮਲਾਤਰੀ ਨਾਲ ਸਮੇਂ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੇ ਬੰਧੀਅਰ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਹਾਧਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਚੋਰ ਵੀ ਸੁਗੰਧਤ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਇਕ ਗੁਰੂ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ 'ਹਮ ਹੋਂ ਕੀ ਕਾਮਯਾਬ ਏਕ ਦਿਨ'--ਸੁਰੀਲੇ ਗਲਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਮਨਮੋਹਨੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਇਕ ਗੁਰੂ ਗਾਏ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਰਾਦ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਤਕਰੀਬ ਹੋਣ ਲਗੀਆਂ। ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਤਕਰੀਬਾਂ, 'ਇਤਿਹਾਸ ਗੁਰਸਾਣੀ' ਅਤੇ ਪੰਜਾਨਾਂ ਨਾਲ ਲੰਸ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਦਿਆਰਥੀ 'ਦੇਵੇ' ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਸ਼ੋਨ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਗੱਲੀ ਪਿਛੇ ਹੱਲੀ ਚਲ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ-ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਬਰ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਦ ਹੋਣ ਉਭਰ ਆਉਂਦਾ। ਸਕੂਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਪਣਾ ਹੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਸਹਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ, ਵੀਜ਼ਨਾਲ। ਹੁਣ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਲਾਸਕੀ ਹੱਲੇ ਦਾ ਦੀਵਾਨ ਦਿਹਨਾਂ ਬਰਿਆਂ ਨੇ ਲਾਇਆ। ਚੱਲਕ ਫੋਟੋਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਲਵੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਇਕ 'ਜਥੇਦਾਰ' ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਇਆ, ਜਥੇਦਾਰ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ। ਬੱਚੇ ਦਾ ਭਵਨਾਂ ਕੰਢੇ ਲੱਖਾ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਭੱਲਾ ਸਰੂਪ ਸਭ ਦਾ ਪਿਆਨ ਅਪਣੇ ਵਲ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲਹਿਰਾ ਵਜਾਉਣ ਬਾਅਦ ਉਸ ਹੱਲੇ ਦੀ ਯਾਦਨਾ ਲਈ :

ਅੰਜੇ ਗੁਰ ਕਉ ਥਲਿ ਥਲਿ ਜਾਈਐ
ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਤਰੇ ਦੀਆਂ ਟੁਕਾਂ ਫੱਲ ਹੋ ਜਦੋਂ ਸਥਾਈ
ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਅੰਜੇ ਗੁਰ ਕਉ...ਦੀ ਤਿਪੀ ਧੁਨ ਭਿਜਾ
ਵਿਚ ਘੁਲ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਛੋਟਾ ਬਾਲਕ ਉਹਦਾ,
ਬਾਰਾਂ ਉਚੀਆਂ ਕਰਕੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੜਤਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤ
ਨਾਲ ਹਲਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਨ੍ਰਿਤ
ਕਰਦਾ। ਚੱਲਕ ਵਾਲੇ ਦੀ ਚੱਲਕ ਪੂਰਨ ਲੇਖਾ ਅਤੇ ਤਾਲ
ਨਾਲ ਭੰਜੇ ਤੇ ਆਉਂਦੀ। ਜਥੇਦਾਰ ਵਿਚ ਵਿਚ ਬਾਂਹ
ਚਲਾਏ ਕਰਿੰਦਾ, ਸਾਫੇ ਬੱਲੇ।

ਇਸ ਬਾਅਦ ਇਕ ਕੋਰਸ ਗੀਤ ਹੋਇਆ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ
ਪਿਆਰ ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ। ਅਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚੋਰ
ਭਾਵੇਂ ਨੇਜ਼ਿਆਂ ਤੇ ਟੰਗ...

ਸਾਰੇ ਦੀਵਾਨ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਹਲੂਣ ਨ
ਬੱਥੇ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਨੱਟਾਂ ਦੀ ਮੀਂਹ ਵਜ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਕ
ਬੱਚੇ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਦੋਂ ਕਹੇ, "ਕਦੇ ਨਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ,
ਦੁਸ਼ਮਣੀਆਂ ਕਣਾਂ ਵਿਚ ਰਹੋ। ਭਾਨ ਕਰੋ ਭਗਵੇਂ ਹੋ ਕੇ,
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਰਨਗੇ" ਤਾਂ ਸਭ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁਰਨਮ ਹੋ
ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ

ਸਾਮ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ।
ਇਸ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਮਧਾਰੀ ਹਸਤੀ
ਮ: ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ (ਸਿੱਤ ਇੰਨਜੀਨਅਹਿੰਗ ਵਰਕਸ) ਜਲੰਧਰ
ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸਟੇਜ ਸੰਚਾਲਣ ਲੇਖਕ ਦੇ ਜਿਮੇ ਲਗਾ।
ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਸਮੇਂ ਸਿਆ ਤੇ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਜੇ
ਦੀ ਸਮਿਆ ਸੀ "ਅਮਨ ਏਕਤਾ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅੱਜ।"

ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸਰਬ ਸ੍ਰੀ ਦੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਮੁਕਤਾ, ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਚੀਮਾ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀਤ,
ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ, ਹਰਜਾ ਸਿੰਘ ਬਾਣ, ਚੰਨ ਨਰਾਇਣੀ,
ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਮੋਰੀ, ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਰਾਮਪੁਰੀ,
ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਕਮਲਾ, ਮਾਸਟਰ ਅਮਰੀਤ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਸਾਧੀ, ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਸੁਨਖਤਵਰੀ, ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਹੀਰਾ,
ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦਿਨੋ, ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਸਾਹਰ, ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਨਜਾਦ, ਮੋਹਰ ਰਿਧ, ਵੇਅਰ ਸਿੰਘ
ਸੰਘਲ ਅਤੇ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਚਰਨ ਨੇ ਚਾਏ ਲਿਆ।

ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਕਤ ਤੋਂ ਉਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ
ਸਕੂਲ ਸਾਰੇ ਵਧੀਆ ਕਵੀ ਕਵੇਤਾ ਭਰਿੰਟੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ।

ਦਿਲੀ ਦੇ ਮੇਅਰ ਸ: ਜਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਅਤਿਨੰਦਨ

ਸ: ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸ: ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਐਗਰਿਕਲਚਰ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਾਨੀਆਂ ਨੇ ਭਰਵੇਂ ਗੋਬਿਆਂ ਨਾਲ ਕਵੀਆਂ ਨੂੰ
ਨਵਾਜਿਆ।

ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸਿਧ ਜਥੇਦਾਰ ਸੰਤ ਸੰਤਾ
ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੀ ਦਾ ਭਰਵਾਂ ਹੱਲੇ ਦਾ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾ ਅਤੇ ਉਸ
ਬਾਅਦ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਮਵਰ ਸਥੇਦਾਰ ਸੰਤ ਗਿਆਨ
ਸਿੰਘ ਵੀਰੋਕੇ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ
ਤੱਕ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ:

“ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਹਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ

ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ”

(ਮਾਠੂ ਸੋਹਿਲੇ ਸਦਾ ੧)

ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ

ਦਸ ਮਾਰਚ ਦੀ ਵਾਰ ਤਾਂ ਲਗ ਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਤਕ
ਚਲੀ। ਸਤ ਹੁੰਦੇ ਸੰਤੋਂ ਟੁੱਟ ਗਏ ਸਨ ਲਗ ਭਗ ਛੇ ਘੰਟੇ
ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ। ਸਨ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਧਨ ਮਹਾਰਾਜ ਧੀਰ ਸਿੰਘ, ਧਨ ਰਾਗੀ
ਸਿੰਘ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਡੀ ਵੱਡੀ ਧੋਲਕ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਬਦ
ਗਾਇਤ ਕੀਤਾ। ਅਜ ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸ: ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਤਾਰ ਬਹਿਨਾਈ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਸਮਾਗਨ

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਰਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ
ਫੇਰ ਵੀ ਸਾਧ ਜੰਗਤ ਪ੍ਰੇਮ ਸਚਿਤ ਬੈਠੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ
ਸਨਮਾਨ ਸਮਾਗਨ ਸੀ। ਦੋ ਬਹੁਤਰਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਾਘਟਰ ਨਿਹਾਲ

ਸਿੱਖ ਜੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੱਖ ਜੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਸਿਲਾਈ ਕਟਾਈ ਦੇ ਜਿਹ ਹਸਤ ਮਾਹਿਰ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿਰੋਪਾਧਿ ਅਤੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਕ੍ਰਪਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਜਾਲ ਜੀ ਨੇ ਸਟੇਜ ਸੰਚਾਲਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਥ ਰਤਨ ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ। ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਸੰਤੀ ਪਰੀਚੈ ਪੱਤਰ ਲੇਖਕ (ਸਰਗਈਸ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਜੀ ਨੇ। ਸਨਮਾਨ ਪੱਤਰ ਵਖਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੋਹਾ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਬਾਅਦ ਸੰਬੰਧ ਪਰਵਾਚਨ ਵਿਚ ਭੁਗਮਾਇਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪਾਉਣ ਦਾ ਚਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕਾਟ ਦੇ। ਸਸਤਰਾਂ ਦੇ ਕਾਗੀਫ਼ਤ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਵਰਗੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਾਨੂੰ ਕਪੜੇ ਅਤੇ ਲਕੜੀ ਦੇ ਕਈ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕੰਮ ਦਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਗੇ ਜਾ ਕੇ ਖਾਂ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਇਸਰਾਨ ਕਰਨਾ, ਭਜਨ ਕਰਨਾ, ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਣੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਆਦਿਕ ਗੁਣ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮਰ ਗਏ ਚੰਗੇ ਹਾਂ।

ਸਾਨੂੰ ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਥੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ। ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਵਾਲੀ ਪਰੰਪਰਾ ਅੱਜੋਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਵੀ ਕੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਿੱਖ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ ਵਿਚਿਆ ਨੂੰ ਸਰਨ ਨਾ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ।

ਧਰਮ ਸੰਮੇਲਨ

ਅੱਜ ਨਿਰਨੰਮ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਬਾਅਦ ਧਰਮ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਸਿਖਰਾਂ

ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਧਰ ਨਜ਼ਰ ਜਾਵੇ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨਜ਼ਰ ਪੈ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਮੰਚ ਸੰਚਾਲਕ ਸ: ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਟੀ ਐਮ.ਏ. ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੂਮਿਕਾ ਬੰਨਦਿਆਂ ਭਗਤੀ ਉਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ। ਆਪ ਅਨੁਸਾਰ ਭਗਤੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਰਯਾ ਨਾਲ ਭਗਤੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਿਰਾ ਪਿਆਰ ਦੀਰਖਾ ਹੋਣਾ ਬਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੋਨੀ

ਨੰਦੇਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਮੁਖ ਪੁਜਾਰੀ (ਹੋਤ ਜਥੇਦਾਰ) ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਗਿਆਨੀ ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੋਨੀ ਸਭੇਦ ਵਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਚੁਲੀ ਰੋਗਾ ਚੌਘਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਚਿਆਨ ਕੀਤਾ।

ਮੋਨੀ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਪਰਵਾਰਤਨ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਤੇ ਚੰਗਾ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ। ਆਪ ਨੇ ਕਿਹਾ :

ਇਹ ਹੌਲੀ ਮਹੱਲੇ ਦਾ ਸਮਾਗਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਰੱਖਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਵਾਸ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤ ਸਭੇ ਏਕੈ ਪਰਵਾਨਥੇ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਤਮ ਹੰਸ, ਪ੍ਰੇਮ ਹੰਸ, ਬੀਰ ਹੰਸ, ਭਗਤੀ ਹੰਸ...ਸਮੇਂ ਰਜਾਂ ਦਾ ਬਖਾਨਾ ਅਪਣੇ ਮੁਖਧਾਰਿੰਦ ਰੋਂ ਦਸਮ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਣਠੱਲ ਖਜ਼ਨੇ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਦਾਤ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਾਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਵੇਚ ਖਾ ਭਾਵੇਂ ਹਥ ਲੈ।

ਅੱਜ ਜੋ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਰਸ ਆਇਆ ਹੈ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਐਸਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੌਲੀ ਮਹੱਲੇ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰੰਦ ਬਸਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬੰਨਹੇ ਕੇਵਲ ਤੇ ਗੁਲਾਬ ਫਿੜਕੇ ਜਾਂਦੇ। ਹੋਂਗ ਮਹੱਲਾ ਹੋਇਆ ਕੀਰਤਨ ਹੋਇਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅਪਣੀ ਬਾਣੀ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਰਨਣ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣ ਕੇ ਅੱਜ ਹੋ ਰਵਈਏ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਲਗੀਧਰ ਵਾਲਾ ਰਸ ਇਕ ਰਸ ਸ਼ਾਂਤ ਅੱਜ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਖਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਆਏ ਤਾਂ ਦਇਆ (ਬਾਕੀ ਸਫਾ ੨੫ ਤੇ)

ਨਿਲਸਲੋਵਾਹ

ਬੀਤੇ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ

—ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ

(ਲੜੀ ਬੋਝਨ ਲਈ ਵਰਿਆਮ ਦਾ

ਅਪਰੈਲ ੧੯੮੫ ਅੰਕ ਦੇਖੋ)

੭ ਅਗਸਤ ੧੯੭੮

ਸੋਮਵਾਰ ਨਵੀਂ ਦਿਲੀ

(ਵਲਦਾ ਪਹੁੰਚ ਦਿਲੀ ਸਟੇਸ਼ਨ)

ਸ: ਜੁਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਾਗ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਦਰਸਾਇਆ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੰਤ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਕੁਝ
ਦਸਿਆ ਜੁ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣ ਸਕਿਆ। ਹਰੇਕ ਆਦੇ ਨਾਲ
ਬੋਝੀ ਬੋਝੀ ਗੱਲ ਹੋ ਮਾਯਾਨਾਂ ਵਹਾਇਆਂ ਆਪ ਸਟੇਸ਼ਨ

ਲਾਜ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਸ: ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਕਾਹ ਦੀ ਝੰਡੀ
ਪੋਲਦਿਆਂ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਆਪ ਸ: ਹਰਦਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੰਗਪਾਲ
ਦੀ ਗੱਲੀ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੁਝੇ। ਭਾਰਤੀ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ
ਨਾਲ ਲੈ ਲਿਆ। ਸੋਨ ਕ੍ਰਿਕੇਟ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਸ਼ ਕਾਹ
ਦਿਚ ਸਨ।

ਨਵੀਂ ਪੁਸਤਕ

ਕਾਰ ਕੁਰਦਿਆਂ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕੁਰੁਕਸ਼ੇਤਰ
ਥੇ ਇਕ ਵਿਚਕਾਰਨ ਸ੍ਰ. ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਧਾਦ
ਗੀਤਾ। ਉਸ ਸੰਜਣ ਨੇ ਸੰਤ ਰਜਾਰਾ ਸਿੰਘ ਮਾਈ ਦੀ
ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਕੁਰਿਆਂ ਤੇ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਫਪਵਾਈ ਹੈ ਜਿਸਦੀ
ਵ੍ਰਹਿਕਾ ਸ: ਰਾਜੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਗਦੇਡੋਥ ਨੇ ਲਿਖੀ
ਹੈ। ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੋਂ ਵਾਚਨ ਹੋ ਪੁਸਤਕ ਸਹੀ ਸੋਧ ਥੱਲੇ ਕੁਰਿਤ
ਲਗਦੀ ਹੈ। ਭੋਖਕ ਵਲੋਂ ਪੁੰਜ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੀ ਭੇਟਾ ਵੀ ਹੋਈਆਂ। ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਅਸੀਂ ਉਸ
ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।

ਵਰਿਆਮ/ਮਈ ੧੯੮੫—(੫੨੧)

੧੭

ਹੋਰ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ੧੫ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ
ਕਾਰ ੧/੬/੮ ਪੁਰਾਹੀਤ ਵਿਖੇ ਆ ਗਈ। ੮ ਵਜੇ ਚੁੱਕੇ
ਸਨ। ਨਵੀਂ ਥਲੀ ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਗੱਡੀ ਦੇ ਗੁਰਜਿਆ ਦੀ
ਸਤਿਕਾਰ ਜੀ ਫ਼ਾਹਲੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਾਲੀ ਜਾਰੀ
ਸਤਿਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਵਿਨੋਦ ਨਾਲ ਖੇਡੀ : ਮੈਂ ਕਾਹਲੀ
ਗੱਡੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਾਰੀ ਕਿਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਖਲੂਣ ਆ ਜਾਣ।
ਡਾ: ਤਾਰਤੀ ਹੀ ਖਿਡਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਸੁਆਗਤ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਰਤ ਸੰਜੁਦ ਸੀ ਪਰ ਗੱਡੀਓਂ
ਉਤਰਦਿਆਂ ਹਾਂ ਕਾਹਲੀ ਕਾਹਲੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਮਹਿੰਦਰ ਕੋਰ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਲ ਗਏ। ਅਗੇ ਉਹ ਬਿਮਾਰੀਓਂ
ਉੱਠ, ਰਾਜੀ ਪੁਰੀ ਹੋਰੀ-ਹੋਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸੁਆਗਤ ਲਈ
ਤਿਆਰ ਸੀ। ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਆਇਆ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਸੀ।
ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ : ਡਾਕਟਰਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਭੱਜੋ।
ਰਹਿਮਤ ਕਰੋ।

ਹੁਣ ਉਹ ਅਸਲੋਂ ਨੌ-ਰਹ-ਨੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗੱਡੀਆਂ
ਰਕ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਵਡਾ ਹਾਹ, ਅਗੇ ਵਧ ਕੇ,
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਗਲੇ ਪਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ
ਸਿਰ ਪਰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਇੰਜ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੱਭ
ਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਰ ਇਸੇ ਮੰਤਰਨ ਲਈ ਹੱਥ ਦਿਤਾ।

ਬਾਹਰ ਬਰਾਬੇ ਵਿਚ ਸਭੇ ਹਿਫ਼ ਕਾਈਆਂ। ਬੈਂਤ
ਕੁਰਸੀ ਉੱਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਲਈ ਮੱਥਾ ਕਪੜਾ ਵਿਛਾਇਆ
ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਆ-ਆ ਨਮਸਕਾਰਾਂ
ਕੀਤੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤਾਰਤੀ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕ ਵਖਰੀ ਮੀਟਿੰਗ
ਵਿਚ ਸਦਿਆ ਗਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਲਪਾਨ ਕਰਦੇ ਉਸ
ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ, ਸ੍ਰ. ਹੰਸਪਾਲ,
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਜਨ ਸਿੰਘ, ਤਾਰਤੀ ਜੀ ਤੇ ਕਈ ਉਸ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ
ਸਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਫਰਕ ਤੇ ਹੀ ਆਸਣ ਵਿਛਾ ਕੇ ਵਿਰਾਜ-
ਮਾਨ ਹੋਏ। ਡਾ: ਤਾਰਤੀ ਦੇ ਇਕ ਲੋਭ ਤੇ ਵਿਚਾਰ
ਚਰਚਾ ਸੀ।

ਉਸਤਾਦ ਅਮਜਦ ਅਲੀ ਖਾਂ

ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਅਜੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ
'ਉਸਤਾਦ ਅਮਜਦ ਅਲੀ ਖਾਂ ਹੋਣੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ
ਹਨ' ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ। ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ੧੧ ਵਜੇ

ਬੀਬੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਆਉਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ੧੦ ਵਜੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਅਤੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ 'ਦੇਹੀ ਅੰਦਰ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ' ਨਾਲ
ਸੰਬੰਧਤ ਤਾਰਤੀ ਜੀ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਲੰਬ ਇਕਸਾਰ ਕੁਣਨਾ
ਚਾਂਦੀ ਸਨ ਪਰ ਵਿਖਲ ਪੈ ਗਿਆ।

ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਲਈ ਹੋਣੀ ਹੀ ਬੈਠਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ।
ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਪਹਿਚਾਣ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ-ਜਾਰੀ ਹੋ ਗਈ।
ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ।

ਅਖੀਂ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਂ ਕਿ
ਡਾਕਟਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਲਾ ਸ: ਪਵਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਆ ਗਿਆ। ਡਾ:
ਤਾਰਤੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਭਾਈ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ
ਉਸ ਦਸਿਆ : ਜਦ ਤਕ ਟਿਪਣੀ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨਹੀਂ ਵਿਕਦੀ
ਗਲ ਤਿਸੇਂ ਤਨ-ਪੱਤਨ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ। ਅਜਾਂ ਆਪਣਾ
ਰਿਸ਼ਤਦਾਰ ਜੰਨ ਤਰਨ ਸਿੰਘ ਬੀਕੰਥ ਵਾਲਾ ਉਸ ਨੂੰ
ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਰੱਕ ਪੈ
ਰਹੀ ਹੈ।

ਏਥੇ ਹੀ ਮ: ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੋਲਾ-ਸੁੱਟ ਆ ਗਿਆ।
ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸਨਾਂ ਦਾ ਤਲਫ਼ਾਰ ਸੀ। ਉਸ
ਦੁਨੇਵੇਂ ਭੋਜਿਆ ਦਰਸਨਾਂ ਲਈ ਪੰਥ ਅਵਾਜ਼ ਰਾਹਤੀ ਤੇ
ਮੈਨੂੰ ਵੱਜ ਗਈ। ਅੰਦਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾਲ ਸੰਗੇ ਤੇ
ਵੈਠੇ ਸਨ। ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਛੇ ਕਪੜੇ ਤੇ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਛੇ ਪਤਨੀ ਬੀਬੀ ਸੁੱਝਾ ਲੱਛਮੀ ਬੈਠੇ ਸਨ।

ਵਰਿਆਮ/ਸਈ ੧੯੮੫—(੫੨੨)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਲ ਇਕ ਹੋਰੋਂ ਕਾਰਣ ਵਧਾਇਆ।
ਇਸ ਵਿਚ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਖਲੋਤੇ ਹੋਏ
ਸਨ। ਇਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਾਅਧਾਰੀ ਨੌਜਵਾਨ ਪਤਾ ਸੀ,
ਜਿਸ ਪੜ੍ਹਕ ਸਿੱਖ ਭਰਮਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ ਅਮਰਜੀਤ
ਸਿੰਘ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫਰਮਾਇਆ : ਅਮਰਜੀਤ ਨੇ
ਭਰਮਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸ਼ੇਕ ਦੀ ਕਾਰ ਉਸ
ਦੇ ਸਾਲ ਅਗਾਊਂ ਦੀ ਸੂਚ ਨਹ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ
ਖਿਚੋਂ ਉਸ ਜਰਮਨੀ ਕਾਰ ਦੇ ਫਿਰੋਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਤੇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ
ਦੇ ਵਿਰਗੋ ਯੋਗ ਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੀ ਲਿਆ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਮਰਜੀਤ ਤੇ ਖੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਨ।
ਜਰਮਨੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਉਤਰਾਦ ਅਮਰਜੀਤ ਅਲੀ
ਨੂੰ ਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਵਿਚ ਭਰਪੂਰ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ
ਦਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ
ਲਿਖਾਗਾ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਨ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ : ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਉਸ ਨੂੰ
ਮਾਫ਼ ਲਿਖ ਦੇਈਂ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬੰਨੀ ਜੋੜੀ ਪਾਰਮਿਕ ਸਹਿੱਦ
ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕਲਾ ਮੰਤਲ ਦੇ ਉੱਘੇ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਦੇ
ਝੋਲ ਦੇ ਬੜੀ ਪ੍ਰੀਤਪਾਤੀ। ਇਕ ਜੋ ਸਹੋਦ ਦਾ ਸਮਰਾਟ ਸੀ
ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਨਿਰੁ ਦੀ ਮਹਾਵਾਣੀ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ, ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਬਾਰੇ ਪੀਯਾ ਸੁਧਾ
ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੇ ਇਕ ਹਕੀਕੀ ਲੜੀਕਾ ਸੁਣਾਇਆ :
ਪਿਆਨ ਮਹਾਨਤਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਆਪਣਾ 'ਚਰਚਿਤਾ'
ਹੈ। ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਹੱਦ ਨਾ ਰਹੀ।
ਨਾਹਵੇਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟਾਸ ਸੀ। ਅਸਾ ਮਨਜਲ ਤੇ ਹਫਾਈ
ਜਹਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ। ਜਹਾਜ਼ ਉੱਥੇ ਤਕ ਹੀ ਜਾਣਾ ਸੀ।
ਪਰ ਇਕ ਸਟਾਪੋਂਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਸਹੋਦ ਸਿੱਖ ਲਣ
ਲਗ ਪਏ। ਮੈਂ ਸਿਰ ਦੁਤਰ ਕਾਰਨ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟੀ ਮੱਥੇ ਨੂੰ
ਖੁੱਟੀ ਬੈਠੀ ਸਾਂ। ਮੇਰੀ ਝਾਤੀਂ ਜਿਹੀ ਵੱਜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ
ਹਦਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਫਰਾਟ ਲਈ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਸਹੋਦ ਨੂੰ ਹੱਥ
ਪਾਇਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਬਾਹਿਰੀ ਬਾਹਰ ਡਿੱਠਾ ਤਾਂ
ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਸਹੋਦ ਕੱਡੇ ਮਾਤੀ ਬਾਹਰ ਖਲੋਤੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ
ਦੇ ਨਾਲ ਤਬਲਾ ਵਾਦਕ ਬੰਦਰ ਮੰਗਨ ਦੀ ਯਕਾ ਸੀ।

ਉਤਰਾਦ ਅਮਰਜੀਤ ਅਲੀ

“ਮੈਂ ਹੋਰਨ ਰਹਿ ਗਈ। ਬਿਨਾ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਿਹਾ
ਇਹ ਬਾਹਰ ਜਿਥੇ ਜਾ ਖਲੋਤੇ। ਉਹ ਸਾਹਿਬ ਮੈਨੂੰ ਉਤਰੀਕ
ਕਰੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਜਹਾਜ਼ ਦੀ ਖੁਲੀ ਖਿਤਰੀ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਹੱਥ ਹਿਲਾਏ ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣ
ਲਈ ਇਥਲੇ ਕਰਨ ਲਗੇ। ਅੰਤ ਬੰਦਰ ਮੰਗਨ ਮੇਰੇ ਵੱਲ
ਆਇਆ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਸਮਾਨ ਉਤਰਵਾਣਾ ਹੋਏ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ
ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਸਮਝਾਈ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਏ ਤਾਂ
ਹਾਸਤ ਮੌਰ ਰਹੀ। ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਬੱਲੇ : ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ
ਉਤਰ ਰਹੀ ਸੀ ਮੈਂ ਸਮਝਿਆ ਅਸਾ ਵੀ ਏਥੇ ਹੀ ਉਤਰਨਾ
ਹੋਵੇਗਾ।

“ਸਿਥੋਂ ਜਾਕੇ ਉਤਰਨਾ ਸੀ। ਜਹਾਜ਼ ਉਤਰਦਿਆਂ
ਹੀ ਅੱਗ ਘਟਾ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰੋਤਰਾਸ ਸੀ।”

ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਅਜਿਹੀ ਪਿਆਨ ਰਖਣ ਦੀ ਇਕ
ਕਹਾਣੀ ਹੋਰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਵੱਲ ਦਾ ਖਮਰਕਾਰ ਉਥੇ ਦੀ
ਵਾਪਰ ਗਿਆ। ਇਕ ਬਿਨੋਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋ ਗਈ। ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਕਿਹਾ ਹੋਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਾਰ ਦੀਆਂ

ਚਾਈਆਂ ਦਾ ਗੁੱਡਾ ਬੈਂਟਲ ਵਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦੂਰੋਂ। ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਮਰਿਓਂ ਬਾਗ਼ ਨਿਕਲ ਜਾਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਪਤਨੀ ਨੇ ਰਿਸ ਰੇ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਈ-ਛੱਡਾ ਵਖਰਿਆ ਅਤੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਬਾਗ਼ੋਂ ਜਾਕੇ ਮੁੜੋਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਲਗਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਈਆਂ ਫੜਾ ਦਿਤੀਆਂ : ਵਾਹ ਜੀ ਵੁਲਕੌਂ !

ਜਿਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ

ਗਿਆਨਾਂ ਵਜੇ ਖਾਂ ਸਾਹਿਬ ਵਿਦਾ ਹੁੰਦੇ। ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਹੋਰਨੀ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਤਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰ ਦੀ ਡਾਕੀ ਆਪ ਜਾਕੇ ਸ਼ੋਹਲ ਦਿਤੀ : ਆਉ ਬੈਠ !

ਅਸੀਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਗਮ। ਕਾਹੇ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਕਾਰੀਡਰ ਵਿਚ, ਅਰਥਾਤ ਛੱਤੋਂ ਠਾਪੇ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਣੀਆਂ ਦੀ ਤਕੜੀ ਕਤਾਰ ਸੀ। ਜਥੇ ਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਵਕ ਨਾਮਸਕਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਆਗਮ ਅਮਰੇ ਵਿਚ ਗਿਆਂ, ਪਹੋਦਾ ਫਾਗਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆ ਚਰਨ ਬੰਦਨ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਹਦੀ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਵੀ ਜਾਣੀ ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤ ਭਗਵਾਨ ਸਿੱਖ ਪਹੋਦੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਾਲ ਚਾਲ ਪੁੱਛਕੇ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਪਸੀਆਂ ਬਖਸੀਆਂ।

ਮੱਥੇ ਦਾ ਮਤਲਬ

ਗਾਤਰੇ ਨਿਰਪਾਨਯਾਤੀ ਮੁਸ਼ਹਾਲ ਸਿੱਖ ਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਗੋਰ-ਨਾਮਯਾਤੀ ਸਿੱਖ ਨੇ ਪ/- ਸ੍ਰੀ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਹੱਥ ਮਰਾ ਰੇਕਿਆ। ਉਹ ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਗਰ ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਬਾਹਰ ਸ਼ਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਦਾ ਪ ਹਜ਼ਾਰ ਘੁੰਟੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਲੈ ਚੰਦ ਦੀ ਰੂਪਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੱਖ ਹੋਸਪਾਲ ਨੂੰ ਸਮਝਕੇ ਫਿਰ ਵੱਸਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਬੀਤੀ।

ਵਾਂਦ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਕ ਲੰਮੇ ਦਾੜੇ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ, ਸਟਰਨ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆਕੇ ਨਾਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਹਦੀ ਵੀ ਪਹੁੰਚਾਏ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਜਾਣੀ। ਈਨੀ ਕੁ ਗੱਲਬਾਤ ਨੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਕੰਦਲ ਟਹਿਕਾ ਦਿਤਾ।

ਮਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਲੀ ਵੀ ਚਿੱਟੀ ਲਗਦੀ ਏ

ਕਰੋਲ ਬਾਗ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸ: ਭਾਗ ਸਿੱਖ

ਪਰਦੇਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਕੇ ਨਾਮਸਕਾਰ ਲਈ ਬੁਕਿਆ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਅਗੋਂ ਹੱਥ ਫੜਕੇ ਘਾਹੜਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਦਿਤਾ। ਮੰਨੂੰ ਆਖਿਆ : ਇਸ ਦੀ ਨੀਲੀ ਪੱਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੂਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਨਿਰਤਾ ਨਾਲ ਰੰਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਨਦੇੜ, ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ, ਸੰਤ ਨਿਧਾਨ ਸਿੱਖ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਮੁੱਚੇ ਭੇਰ ਤੇ ਹੀ ਕਾਲਾ ਬਾਣਾ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ। ਨਿਧਾਨ ਸਿੱਖ ਜੀ ਦੇ ਇਕ ਜਾਨਸੀਨ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੱਖ ਜੀ ਵੀ ਚੋੜੇ ਆਏ ਜੋ ਹਰੇਕ ਡਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਰਦਿਕ ਸੁਆਗਤ ਅਤੇ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਰਨ ਕੀਤਾ : ਪੜਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੀਲ ਨਹੀਂ ਰੜਕਦੇ, ਕਈਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਚਿੱਟੇ ਕਪੜੇ ਵੀ ਅਖਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਪੁਸ਼ਤਕਾਲਾ

੧੫ ਵਜੇ ਟੋਂ ਬਾਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂ ਫਿਰ ਅਮਰੇ ਆਗਮ ਕਾਤੇ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ : ਸ: ਦੀਵਾਨ ਸਿੱਖ ਮਛਤੂਨ ਨੇ ਨਾਮਯਾਤੀਆਂ ਖਰੇ 'ਕੌਮੋਂ ਏਕਤਾ' ਵਿਚ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਸ: ਭਾਟੀਆ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਮਸ਼ਤੂਨ ਪਰਵਾਰ ਦੀ ਸੁਖਾਵਾਦ ਵੀ ਪੁੱਛੀ ਤੇ ਉਹ ਭਿਖਤ ਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਹੋਵੇ।

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਿਕਰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਿਆਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਜ਼ਿਮੇ ਲਾਇਆ : ਜਲੰਧਰ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ। ਚੋੜੇ ਗੱਠਣਾ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਕੌਮ ਦੀਆਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਸਾਰੀ ਭਾਇਬਰੋਰੀ ਮਤੀਬ ਲਈ ਜਾਵੇ।

ਪਰਮਜੀਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ

ਕੱਠੀ ਵਿਚ ਅਸ ਖਾਸ ਚੋਣਕਾ ਹਨ। ਦੋਨਾਂ ਲੰਬਰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ। ਵਰਤਿਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੈਂਟਰ ਕੋਯਾ ਬਾਦੋਂ ਤੇ ਸੰਗਤ ਬੈਠੀ ਖਲੌਰੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਨ-ਸੁਣਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਤਾਂ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਕੰਠ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਚੌਖਾ ਵਿਆਕੂਲ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸੁਪ ਭਰਨ ਦਾ ਠਾਠਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਦਾਸ਼ੀ ਬੰਤੀ ਬੰਤੀ ਕਰਦੀ, ਦੇਈ ਅਸਮਾਨੀ ਰੰਗ ਦੀ ਪਗੜੀ। ਨਵੇਂ ਸਜੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਟੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਸਨੂੰ ਵਕਾਇਆ : ਪਰਮਜੀਤ, ਨੀਲਾ ਝੰਗ ਜਾਂ

ਨੀਲੀ ਭਾਗ ਵਾਲਾ ਅਸਲੋਂ ਕੋਈ ਬਸਤਰ ਨਹੀਂ ਵਹਿਣਾ।
ਹੋਰ ਰੰਗ ਬਧੇ ਹਨ ਹਲਕੇ ਦੁਲਕੇ।

ਸਿੱਖ ਨੇ “ਸਤਿਬਚਨ ਜੀ” ਕਹਿ ਕੇ ਸਿਰ
ਬੁਕਾਇਆ।

ਘੜੀ ਦੀਆਂ ਸੂਈਆਂ ੧੨-੨੦ ਦਸਣ ਲੱਗੀਆਂ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਭਾ: ਅਮਰ ਭਾਰਤੀ ਨੂੰ ਅਗੇ ਪੜਨਾਂ ਹੋਕੇ ਦਿਤਾ।
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ: ਆਪ ਤਾਂ ੧੧-੧੧.੩੦ ਵਜੇ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਣ ਲਈ ਚਲੇ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅੱਜ ਤਾਂ
੧੨.੩੦ ਵਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕੋ।
ਲਾਗੋਗੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਕਸਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਇਕਦਮ ਸਾਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿਤੀ।

ਮੇਰੀ ਪੁੱਤਰੀ ਇੰਦੂ ਨੇ ਜਲੰਧਰ ਜਿਲੇ ਦੇ ਕੋਟਾ ਬਾਦਲ
ਖਾਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੁਰਿਆਂ ਤੋਂ ਆਉਣਾ ਸੀ ਅੱਜ। ਸੁ ਮੈਂ ਵੀ
ਆਗਿਆ ਲੈ ਲਈ। ਸ੍ਰੀ ਭਾਰਤੀ ਤੇ ਮੈਂ ਬੀਬੀ ਸ਼ਬੁੱਤਲਾ
ਕੂਟਾਨੀ ਵਲ ਚਲੇ ਗਏ ਕੁਝ ਛਕਣ ਛਕਾਣ। ਬੀਬੀ ਕੂਟਾਨੀ
ਨਾਮਧਾਰੀ ਮੀਰਾਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬੀਬੀ ਲੀਲਾ ਦੇਵੀ ਜੀ ਦੀ
ਸਹਿਯਾਗੀ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ।

ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਨਮਿਤ ਫੇਰ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅੱਜ ਸ: ਹੰਸਪਾਲ ਨਾਲ ਦੋ
ਪ੍ਰੰਗਰਾਮ। ਪੇਕੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਸ: ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਨਾਗੀ ਨਾਲ
ਆਏ ਸਜਣਾਂ ਵਲ ੪ ਬਜੇ ਭੋਗ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਸਿੱਤ ਝੰਡੀ ਦਾ
ਅਠਵਾਂ ਕੁ ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਲੜਕਾ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਲਕਣ
ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਡਿਆਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਦਾ ਫੇਰ ੫ ਵਜੇ
ਨਿਸਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮੀ ੮ ਵਜੇ ਕੋਠੀ ਪਹੁੰਚਾ ਤਾਂ ਸੰਗਤ
ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫੀ ਸੀ ਕੋਠੀ ਵਿਚ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਪਹਲੇ ਦੋਹਾਂ
ਪ੍ਰੰਗਰਾਮਾਂ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਦੋਹੀਂ ਥਾਈਂ
ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਈ।

ਕਥਨ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਦੋਹਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਹੀ ਸੰਗਤ
ਨੂੰ ਆਪ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤਾ। ਟੱਟ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਨਾਧ ਸੰਗਤ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੰਗਰਾਮ ਬਣਾਏ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਉਹ ਨਾਧ ਸੰਗਤ ਵਾਸਤੇ ਕੁਝ ਕੁ ਰੁਝ ਰਕਮ ਕਢਣ, ਹੋਰ
ਉਗਰਾਦੀਆਂ ਸਭ ਬੰਦ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕੀਰ ਇਕ ਘੰਟਾ
ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਅਵੱਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਰ ਔਰਦਾਰ ਸਮੂਹਕ
ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਹੋਵੇ। ਨਾਮਧਾਰੀ, ਲੰਗਚਾਰ ਤੋਂ ਆਏ

ਆਪ ਨੂੰ ਉਦਾ ਉਠਣ। ਭਜਨ ਥਾਣੀ ਵਲ ਮਨ ਲਗਾਣ।
ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਚਨਾਂ ਦਾ ਸੁਕਤ ਬੰਨ ਸੁਆਗਤ
ਕੀਤਾ।

ਅਜੇ ਵਾਲਾ ਸੰਤ ਤਰਲੋਕ ਸਿੰਘ ਇਕ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ
ਲੈਕੇ ਮੁੰਡੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੀ ਵਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ
ਲਈ ਸੀ। ਇਕ ਤਖਲੇ ਦੀ ਜੋੜੀ ਵੀ ਸੰਗਤ ਲਈ ਮੰਕਾਂ ਨੇ
ਭੇਟ ਕੀਤੀ।

ਮਹਾਰਾਜ ਬੀਵ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਹਰਮੋਨੀਅਮ ਉਤੇ
ਗਗਣੀ ਸਰਸਵਤੀ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਛੇੜ ਕੇ ਸੁਰਾਂ ਦੀ ਸੁਸ਼ਤਾ ਦਾ
ਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਏਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸ: ਹੰਸਪਾਲ, ਗੁਰਭਜਨ ਸਿੰਘ
ਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਵੀ ਆ ਪਹੁੰਚੇ।

ਬੂਟਾਂ ਦੀ ਜੋੜੀ

ਸੰਤ ਗੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੂਰਬਾ, ਸੰਤ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ
ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿਚ
ਕੁਝ ਹਏ। ਗੋਡਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਮਾਨ ਰਖਵਾਇਆ ਗਿਆ।
ਲੰਗਰ ਇਨਚਾਰਜ ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਕਪੜੇ ਦਾ, ਖਾਣਾ
ਹੋਪਨੀ ਦਾ ਡਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜੋੜਾ ਲੈ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰ
ਹੋਏ, ਜਿਹਦੇ ਤਸਮੇਂ ਵਾਲਾ ਥਾਂ ਕੋਟਕੇ, ਕੋਟ ਲਾਕੇ, ਪੀਥੀ
ਨੇ ਆਪ ਸੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਤਾਲੁਣੇ ਦੀ ਥਾਂ
ਬਾਗੀਚ ਜਬਤ ਤੇ ਜਲਦੇ ਪਾਕੇ ਲਿਆਈ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ
ਜੋਗ ਪਰੰਪਰੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ: ਹੋਰ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਜਲਦੇ
ਪੇਰ ਸਾਜਨਗੇ, ਕਪੜੇ ਦੇ ਵਾਹੀਦੇ ਸਨ।

ਦੱਸਣ-ਦਸਾਣ

ਹੁਣ, ਬਾਹਰ ਖਲੋਤਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਹੂਰੀ ਅਰਜ਼ਾਂ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਹੰਸਪਾਲ ਥਾਈਂ, ਕੱਲੇ ਕੱਲੇ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ
ਦੁਲਾਏ ਗਏ। ਸਤਿਗੁਰੂ, ਜੀ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ
ਕੀਤਾ: ਜਿਸ ਉੱਖਣੀ ਲੱਪਕ ਨੇ “ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕੂਕਾ”
ਨਾਮੀ ਪੈਂਡਿਟ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਛਪਵਾਇਆ ਹੈ ਉਹ
ਔਰਤਾਂ (ਬੇਗਲਦੇ) ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬੜਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ।
ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕੁਰਬ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਮੁੜੋਸਬੀ ਰਹੀਕੇ
ਨਾਲ ਛਾਪਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਕਫ਼ੀ ਪੁਰਾਣ ਦੀ
ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ: ਚੰਡੀਰਕੂ ਕਈਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?
“ਕਲ ਸਰਵ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਲਈ ਚਲਾਗਾ।”

“ਅਤੇ ਤੈਨੀ ਸਾਹਿਬ ?”

“ਹਾਮ। ਤਕ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ।”

ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਿਵਨ ਨਗਰ ਵਲੋਂ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾਹੁੰਦਾ ਦੋ ਨਾਚਦੀਕ ਬੋ: ਬਜਨ ਲਾਭ, ਸ੍ਰੀ ਚਾਂਦ ਰਾਮ, ਸ੍ਰੀ ਮਨੀ ਰਾਮ ਚਾਗੜੀ ਆਦਿ ਸਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਚਾਗੜੀ ਸਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵੇਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਅਪਣੀ ਟਿਆਰੀ ਰਖਣ। ਅੱਜ ਰੋਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਮੀਟਿੰਗ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਹੀਂ ਕੀ ਬਣਿਆ।

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਬਰਨ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਖੀ ਬੈਠੋਂ ਸ ਬਰਾਬਰ ਰਖਣ ਲਈ ਵਾਹ ਤਾਂ ਲਾਵਹੀ ਹੀ।

ਸਾਡੇ ਏਥੇ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਬੁਧਵਾਰ ਜੁ ਕਲੰਕਟਰ ਆਭ ਕਸਟਮਸ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਲਾਗ ਜੇ ਪਿੰਡ ਕੂਮ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਹਨ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ। ਬੁਢ ਸਮਾ ਉਹਨਾ ਆਪ ਜੀ ਨਾਲ ਬੰਠਕੇ ਫੌਲਬਾਰ ਬੀਤੀ। ...ਮੈਂ ਮੰਨੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਾਂ।

ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਪਾਇਆ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਆਖ਼ਾਮ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਜਦਿਆ। ਗੱਰਾ ਗੱਰਾ ਤੇ ਬੁਰਾ ਬੁਰਸਤ ਦਿਸਦੇ ਸ੍ਰੀ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੁਛਿਆ :

“ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ ਹੁਣ ਤੇਰਾ ?”

“ਠੀਕ ਹਾਂ ਜੀ, ਰੂਪਾ ਹੈ ਆਪ ਜੀ ਦੀ।”

“ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਪਾਇਆ ?”

“ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੀ ੨੫ ਫੀਸਦੀ।”

ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ : ਇਹਨੂੰ ਦੀ ਪੀਟ ਦੀ ਕਿਸਾਨੀ ਪੇਂ ਭਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ : ਛੱਡ ਦੇ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡ ਦੇ, ਕੰਦਨ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਨਾ ਗਲ।

ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਿਸੇ ਲਗਾ ਕਿ ਉਹਦੀ ਪੁਛ ਪੜਤਾਲ ਰਖੇ। ਅਤੇ ਜਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿਤੀ।

ਭੰਡੀ ਪਰਚਾਰ

ਹੁਣ ਉਹ ਸਿੱਖ ਪੇਂਡ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਾਰੇ ਸ਼ਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਰਨ ਕੀਤਾ : ਤੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ ਤੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦੀ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਖਿੰਚਾ ਤੇ ਜੇਹੇ ਪੁਤਰ ਨੇ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਉਲਟਾ

ਸਿਧਾ ਬੋਲ ਕੇ ਉਹਦਾ ਠਿਕਾਦਰ ਦੀ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਸਿੰਘ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ : ਉਂਜ ਤਾਂ ਜੇਦੋਂ ਆਪ ਜੋਂ ਹੁਕਮ ਕਰੋਗੇ, ਤਿਦੋਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਕੀਤੀ ਨੇ ਭੰਡੀ ਪਰਚਾਰ ਪਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। “ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਵਾ। ਪੇਸੇ ਜਿੰਨੇ ਬਣਦੇ ਨੇ ਦੇ ਦੇਹ। ਜੇ ਤੂੰ ਭੰਡੀ ਪਰਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਮੰਗ ਕੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਾਝਦਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਲੋਂ ਰਕਮ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਿਥੇ ਉਸਤਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।”

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਬਰਨ ਮੰਨ ਕੇ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਂ ਕਹ ਦਿਤੀ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੰਦ ਗਲਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛੁਡਾਵੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੂਜਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਕੀਤਾ ਕਿ : ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਿੱਤਰ ਤੇ ਸੰਦੋਧੀ ਜੇ ਮਿਲਣਾ ਗਿਲਟਾ ਵਫ਼ਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਛੋਟੀ ਸਿੱਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਦਿਹਲੋਂ ਲਈ ਉਹਨੂੰ ਵਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ।

ਮਾਇਆ ਕਿਵੇਂ ਭਲੀ

ਭੋਟਾ ਰਖਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੱਸਿਆ : ਕੱਲ ਇਕ ਸੱਜਣ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਮੈਂ ਉਹ ਪਰਵਾਨ ਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਾਡਾ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਉਹ ਉਸ ਗਲਤ ਖਿਲਤਿਗ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਤਦ ਤਕ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਬਣਨੀ। ਸਗੋਂ ਜੋ ਲਗਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਡੋਰ ਦਿਤਿ ਧਰਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਬੋਝੀ ਵੀ ਵੰਗੀ। ਪਰ ਉਹ ਠੰਡੋਲਾਲ ਕਰਦਿਆਂ ਤੁਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਗੱਲ ਭਰੀ : ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿਲਤਿਗ ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਸਮਝਣ ਕੀਤਾ : ਘਾਟੇ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਇਹਦਾ ਸੁਆਲ ਨਹੀਂ। ਸੁਆਲ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਵਿਚ ਮਾਸ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਆ ਜਾਣ ਨਾਲ ਦੁਤਾਰਾ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਹੈ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸਾਹਿਬਕ ਜੀਵਨ ? ਮਾਇਆ ਨੇ ਭਰਮਾ ਲਿਆ। ਮਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਭਲੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦਾ ਵਾਹ ਪੱਧਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਕ ਹੋਰ ਜਿੱਥ ਨੇ ਵੀ ਫੋਟਾ ਦੱਖੇ ਮੱਧਾ ਦੇਖਿਆ।
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਚੁਕਾ ਦਿਤੇ : ਪਤਾ ਲਗਾ ਹੈ ਤੂੰ ਚੋ “ਪੀਣ”
ਲਗ ਪਿਆ ਹੈ ! “ਈਨ ਦਿਆਲ, ਮੈਂ ਅਗੇ ਤੋਂ ਇਹ
ਗੁਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ—ਕੁੰਗਰ ਨੇ ਹੀ ਫਸਾ ਦਿਤਾ
ਸੀ।” ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਬਖਸ਼ ਕੇ ਫੋਟਾ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤੀ।
ਸਰਸਵਤੀ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ

ਅੱਜ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਰੋਵਰ ਨੂੰ ਸਰਸਵਤੀ
ਰਾਗਣੀ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਪੱਛ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ: ਹੰਸਪਾਲ ਵਿਨੋਦ
ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ : ਦੱਸ ਦੇਵਰਾ ਪਰ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇਕ
ਸਰੋਵਰ ਬਣਵਾ ਕੇ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪਛ ਹੋਈ ਹੈ :
ਸਰਸਵਤੀ ਵਿਚ ਧੌਂਵਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ?

“ਦੋ ਸਰੋਵਰ ਦੇਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ !” ਹੰਸਪਾਲ ਦਾ
ਫਿਨੋਦ ਜਾਰੀ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ !” ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਾ
ਉੱਤਰ ਹੈ।

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸੁਰਾਂ ਲਾਕੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ : ਸ ਰ ਮ ਧ
ਧਾ ਨ ਸ—ਨ ਧ ਪ ਮ ਧ ਸਾ। ਛੇ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਗਾਣਾ ਹੈ।
ਗੋਧਰਾ ਵਿਚਰਜਿਤ ਮਧਮ ਭੰਵਰ। ਅਤੇ ਸਰੋਵਰ ਦੀ ਟੰਕ
ਉਸਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਰੱਖੀ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਗਾਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ : ਸਰੋਵਰ ਮਿਲ
ਜਾਵੇਗੀ ਪਰ ੧੦ ਦਿਨ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਭੱਟੀ ਸਾਹਿਬ ਲਈ
ਨਕਲੇ ਪੈਣਗੇ।

ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੰਨ ਵਲਾ ਗਿਆ।

ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਸਰਸਵਤੀ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਪੀ: ਰਾਮ
ਨਰਾਇਣ ਜੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਮਨ ਦਸਿਆ।

“ਮੇਰੇ ਉਸਾਰਾ ਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਨਹੀਂ ?” ਗੁਰਦੇਵ
ਤਾਕਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਯੋਲ ਮੁਕਾਈ : ਮਹਾਰਾਜ
ਬੇਬੀ ਫੋਨ ਕਰਕੇ ਤਸੱਲੀ ਕਰ ਲਇਓ। ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ
ਸੰਤੀਰ-ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ :

“ਇਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਗਾਇਕ ਅਤੇ ਅਮਨ ਸੰਗਰਾਮੀਏ
ਪੰਡਿਤ ਓਅੰਕਾਰ ਨਾਥੂਰ ਨੇ ਬਿਨਾ ਗੰਧਾਰ ਤੋਂ ਕਲਿਆਣ
ਗਾਇਆ। ਭਾਈ ਅਨਾਇਤ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਕਿਹਾ—ਗਾਇਆ
ਤਾ ਤੁਸੀਂ ਨੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਵਾਤ ਇਕ ਐਸੀ ਜਗਹ
ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਿਰੋਧ ਸੁਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਭਾਈ ਅੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਲਾਓ ਜਾਂ ਅਣਹੋਈ ਆਵੇ,
ਕਲਿਆਣ ਤਾਂ ਗੰਧਾਰ ਮੰਗਦਾ ਹੀ ਹੈ।”

ਇਸਦਾ ਮਹਲਾ ਕੀ ਸੀ, ਜਾਤਣ ਵਾਲੇ ਸਮਝ ਗਏ।
ਕਾਏ ਵੀ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਣ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਅਪਣੀ ਇੱਛਾ
ਦੱਸੀ : “ਕਾਏ ਵੱਡੇ (ਹਾਥੂਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ) ਨੂੰ
ਉਸਾਰਾ ਅਗਸਦ ਅਲੀ ਪਾਸੋਂ ਸਰੋਵਰ ਸਿਖਣ ਲਾਉਣਾ
ਹੈ।” ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ : ਆਪ ਜੀ ਕੋਲ ਬਿਨਾਏ ਅਤਿਆਸ
ਕਰਵਾਏ ਰਹਿਣ। ਕਾਕਾ ਆਜਾ ਦੀ ਵਾਤ ਦੀ ਜਲੋਕ
ਦੀ ਭਾਵੇ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਛੋਟੇ ਕਾਏ (ਨਾਥੂਰ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਜੀ)
ਨੂੰ ਸਿਟਾਰ ਸਿਖਾਣ ਦਾ ਮਨ ਵੀ ਦਸਿਆ।

ਬੀਰੋ ਦਿਨ

ਸੰਤ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁਰਖਾ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਮਗਰਫ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸ ਦੋਸਤਿਆ ਕਿ ਪ ਅਤੇ
੬ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਰੋਵਰਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਸੀ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ : ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ
ਕਾਕੀ ਉਤਰਾਅ ਆਇਆ ਹੈ। ਐਤਰਾਂ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਤੁਣ
ਘੰਟੇ ਨਾਕੇ, ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਆਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਹੈ।
ਹਰ ਇਕ ਨੇ ਸਹਾਇਤਾ ਹਰ ਮਹੀਨਾ ਲੱਗਣ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਕ
ਘੰਟਾ ਹੋਣਾਨਾ ਫ਼ਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦਾ ਵਰਥਨ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ
ਖਾਤੀ ਪੁਰੀ ਨਾਲ ਪਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਦੇਵੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਕਰ ਦੀ ਸੰਧਾ ਬੀਸੀ ਸੁਰਜੀਤ ਜੋਰ,
ਪੰਥਾਂ ਦਿੰਦਰ ਕੋਰ, ਬੀਬੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋਰ, ਬੀਬੀ ਮਾਇਆ,
ਕੀਰੀ ਕਿਰਪਾਲ ਕੋਰ, ਬੀਬੀ ਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਰਾਮ ਰੱਖੀ ਨੇ
ਕਣਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਸੰਗਤ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕੀਤੀਆਂ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ: ਹੰਸਪਾਲ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਕਿ ਸ:
ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੌਰੋਬੀ ਇੱਛਾਕੋਭ ਨੂੰ ਪੱਠਿਆ (ਪੋਲਦਰ)
ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਇਮਰਾਨਾ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ
ਸਾਰੇ ਵਿਰਾਸਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਮਰਾਨਾ ਦਿਏ
ਹੋਏ ਹਨ।

ਦਿੱਲੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ

੮ ਵਜੇ ਰਾਤੀਂ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰੇਲਵੇ
ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨਾਲ ਸੇਠ ਜੀ, ਸੰਤ
ਪੁਰਖਾ, ਸ: ਹੰਸਪਾਲ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਹੀ ਸਨ।
ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਹੁੰਚਣ ਸਮੇਂ ਅਨੰਕ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਿਦਾ
ਕਰਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਸਨ ਸ: ਮਨਚੰਦਾ ਨੇ ਟਿਕਟ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਮਨਚੰਦਾ

ਆਦਿ ਨੂੰ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਇਕ ਹੋਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਬੁਕਿੰਗ ਨਾਲ ਜੋਬੰਧਤ) ਪਤਨੀ ਸਮੇਤ ਆਏ, ਸ੍ਰੀ ਚਰਨ ਵਿਚ ਹੋਟਾ ਰੱਖ, ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਸ੍ਰੀ ਪਤਨੀਤ ਸਿੰਘ ਵੀ ੮ ਵਜੇ ਦਾ ਏਥੇ ਆਇਆ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ : ਜੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਫੇਰ ਦਰਸਨ ਕਰ ਲਵਾਂ, ਕੀ ਪਤਾ ਮੁੜ ਕਦੋਂ ਹੋਣ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੂਰਵਕ ਹਰ ਆਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਸਨੇਹ ਬਖਸ਼ਿਆ।

ਏਥੇ ਹੀ ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਇਕ ਹੋਲਵੇ ਕਠਕ ਨੇ ਆ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਗਲ ਕੀਤੀ : ਕਰਨਾਲ ਤੋਂ ਲੰਘਦੇ, ਜਾਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੇ ਨਿਵਾਜਿਆ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਹੀ ਘਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਤੇ ਪਿਤਰੇ ਸਾਫ਼ ਮੋਰਾ ਮਿਲੇਗੀ।

ਇਕ ਹੋਰ ਮੱਜਣ ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਨ. ਆਰਯਾ ਚਿੱਲੀ ਸ਼ੁਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਮੈਂਟਰਲ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਿਆਪਕ ਹਨ, ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ : ਮੈਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ 'ਜੰਝੀਅਤ ਲੰਡ' ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਫਰਤ ਕੁਰਬਾਨੀ ਹੀ ਦਿੱਟਾਈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਵਸਰ ਵੀ ਮਿਲ ਗਿਆ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ

ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸ (ਹਿੰਦੀ) ਤਿਜਵਾ ਦਿਆਂ।

ਸਿਮਰਨ ਜਥੇ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਮੁਖ ਧਿਆਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਮਰਨ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਲ ਦਿਤਾ। ਹੰਸਪਾਲ ਨੇ ਵਾਹ ਲਗਦੇ ਹਰ ਦਿਲਾਕੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹਕਮ ਸੁਣਾਇਆ। ਪਲੇਟ ਫਾਰਮ ਤੇ ਪਲੇਟਿਆਂ ਨਾ ਨਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਾਧੀ ਨਗਰ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ-ਹਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਰਮੇਸ਼ ਨਗਰ, ਮੋਹਣ ਸਿੰਘ-ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਕੁਲਰਾ ਨਗਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿਤੀ ਕਿ ਉਹ ੨੫-੨੫ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖਕੇ ਜਥੇ ਬਣਾਣ। ਮੁਖੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਰਤ ਸਿਰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਦੁਸ਼ਮਿਆ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਰੱਖੇ ਅਤੇ ੧੦/- ਅਰਨੈਂਗ ਮੈਂਬਰ (ਕਮਾਉ ਆਦਮੀ) ਦੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਕੇ ਪੁਚਾਏ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰ ਫਰਮਾਇਆ : ਸਿਮਰਨ ਘਰ ਘਰ ਵਾਰੇ ਵਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਦਤ ਪਵੇਗੀ। ਪਰ ਖਰਚ ਕਿਸੇ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹੋਣੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਾ ਕੁਝਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਨਾ ਮਿਠਾਈ-ਪਰਮੀ, ਨਾ ਸਰਦਾਰੀ ਚਾਹਟਾ ਆਦਿ। ਲੰਡਵੇਦਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜਲ ਹੀ ਛਕਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇਗ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰਚੀਲੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਪਣਾਥ ਸਰੰਗੀ। ਅਤੇ ਆਸਖਕ ਜੋਰ ਤੇ ਪਛੜੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਤੀ ਕੀਤੇ ਲੋਕ ਇਕਸਾਰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈ ਸਕਣਗੇ।

੮.੫੦ ਤੋਂ ਗੋਤੀ ਚਲਣ ਦੇ ਲਮੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਏਅਰ ਕੰਡੀਧਨ ਭੱਥੇ ਦੇ ਬੂਹੇ ਵਿਚ ਇੰਜ ਸੁੱਝਾ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਫਰਮਾ ਜ਼ਰੀ ਤਸਵੀਰ। ਵਿਚਾ ਕਰਨ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਖੁਲਾ ਤੇ ਸਿਰ ਧਰ ਧਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਨ ਲਗੇ। ਗੋਤੀ ਹੁਰ ਪਈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਕਦਮ ਨਾਲ ਚਲਕੇ ਸੰਗਤ ਲਈ ਮੁੜ ਆਉਣ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਚਾਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

੯ ਅਗਸਤ ੧੯੭੮ ਬੁੱਧਵਾਰ

ਨਵੀਂ ਚਿੱਲੀ

ਰਾਹ ਦੀ ਅਵਾਦਕ ਬਾਗ਼ ਹੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਚਿੱਲ ਦੇ ਚੌਥੇ ਥਾਂ ਤਕ ਨਿਰੰਤਰ ਚਲਦੀ ਰਹੀ। ਸਭਕਾਂ, ਗਲੀਆਂ ਆਦਿ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੀ ਪਾਣੀ ਹੈ। ਰਾਜੇਰੀ ਗਾਡਨ ਵਿਚ ਤਾਂ ਅੰਤ੍ਰੇ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਚਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਸਹਿਰ ਵੀਨਜ਼ ਦੇ ਜਿਥੇ ਸਭਕਾਂ, ਗਲੀਆਂ ਤੇ ਮੁਖ ਮਾਰਗਾਂ ਤੇ ਮੋਟਰ ਹੋਣਾ ਤੇ ਕੋਈਆਂ ਨਾਲ ਸੁਦਾ ਸੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੇ ਬੋਥੇ ਵੇਦਿਟ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਵਲੋਂ ਤਰਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਚਲਦਾ)

ਕੋਰੋਨਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗਤਾ ਹੋਂ ਪ੍ਰਭ: ਰਿਹਾ ਜਬਾ: ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਚਲੰਧਰ ਦੇ ਸੰਤ ਧਲਧੀਰ ਸਿੰਘ (ਵਿਦਵਾਨ)
ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ, ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ (ਤਬਲਾ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰੋ: ਕਿਟਪਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ
ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਾ ਵਾਸਤੇ ਨਿਰੂਪਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਦਿਲੀ ਦਾ ਹੌਲਾ...

(ਸਫਾਂ ੧੬ ਦੀ ਥਾਂ)

ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਇਹ ਸਾਡੀ ਡਾਹੀ ਰੁਮੀ ਹੈ।
ਸਤਿਸੁਰ ਵਿਚ ਇਥੇ ਨਗਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਦੀ ਦੁਹ ਦੀ
ਦਗਦੀ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਨਾਦੇਰ ਵਿਚ ਕੇਤਕ
ਕੀਤਾ... (ਜਾਵਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਘਾਟਕ)
ਅਤੇ ਨਾਤੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਏ ਅਜਾਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੂਪ
ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਈ ਕੇਤਕ ਕਰਕੇ ਚਜ਼ੇ ਕੋਲ ਗੁਰੂ ਵਾਲਕ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਚਤਾਉਣ ਦਾ
ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ।

ਸੋ ਸਾਮੀ ਵਿਚ ਜੋ ਬਦਲ ਕੀਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕੇ ਘੋਰ
ਤਪੱਸਿਆ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਸਨ ਭਗਤੀ ਵੱਲ ਇਕ
ਹੋਰ ਪੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠ ਵਾਂਝਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ
ਰਸਤੇ ਪਾਇਆ। ਮਾਸ-ਸਰਾਬ ਛੁਡਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਸੰਤਰ ਦੇ ਕੇ
ਸੰਤ ਪਾਲਸਾ ਬਣਾਇਆ। ਸੰਤ-ਸਪਾਦੀ ਪਰਗਟ ਕਰ ਦਿਤੇ।

ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਪੈਂਕੇ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨੂੰ
ਤਿਆਗ ਕੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ
ਭਾਵੀ ਘਨੇਰੀਆ ਜੀ ਦੀ ਸਾਖੀ ਖਾਦ ਰਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਮਹਾਰਾਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਹੋਲੇ ਦਾ
ਸਮਾਗਮ ਰੱਦਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਵਿਦੇਹੀ ਹਰੀ ਜੀ

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੋਸ਼ਵਰ ਸਵਾਮੀ ਵਿਦੇਹੀ ਹਰੀ ਜੀ ਨੇ
ਕਿਹਾ :—

ਧਰਮ, ਪਰਚਾਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਥਨ ਦਾ ਵਿਸਾ ਹੈ।
ਇਹ ਸਭਾ ਧਰਮ ਦਾ ਹੀ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਅਜੇਹਾ “ਇਸ਼ਾ ਗਿਆਨ”
ਦਾ ਸਮਾਗਮ ਬਣੀ ਕੁਝੀ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਰਬਾਰ ਨੇ
ਗਏ ਮਾਤਾ ਦੀ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੰਮ
ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਸਕੰਗਟ ਇਹੀ ਸਥਾਨ ਹੈ।

ਚੇਪਰੀ ਸੁੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਾਬਕ ਐਮ.ਪੀ. ਨੇ ਵੀ ਸਭਾ ਦੀ
ਸਾਂਝਮਈ ਦਾ ਜਿਥਰ ਕੀਤਾ ਉਹਨਾ ਕਿਹਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ
ਸੰਦਰ ਇਨਸਾਨ ਹੀ ਹੈ...

ਵਰਿਆਮ/ਸਦੀ ੨੯੯੫

੨੫

ਹਜਰਤ ਨਿਸ਼ਾਮਤੀਨ ਅਲੀਆ ਦੀ ਜਗਗਾਹ ਦੇ ਪੀਰ ਸਜਦ ਅਰਫ ਅਲੀ-ਅਕਲਮ ਅਲੀ ਪੀਰ ਨਿਜਾਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੁਲਾਨ ਸਗੋਂ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਲਾਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਲਟ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰੋਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਮੁਕਸਦ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇਥੇ ਆਉਣ ਲਈ। ਧਰਮ ਦਾ ਸੁਖ ਅੰਗ ਹੀ ਮਨਖੀ ਲੋਕਤਾ ਹੈ।

ਭਾ: ਵਰਮਾ ਦਾ ਬੀਸਿਜ਼ ਜੀ 'ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹੇ ਖੂਨ ਪਰਾਬੇ ਕਰਾਏ ਚਿਨ੍ਹੇ ਹੀ ਸਿਰਜਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਕਰਾਏ ਹਨ। ਧਰਮ: ਤਿਆਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਧਰਮ ਦਾ ਸਬੰਧੀ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਚੰਗਾ ਆਚਰਨ ਅਤੇ ਅਧਾਰ ਦੀ ਸੁਧਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੋਖੇਪ ਜਿਹੇ ਭਾਸ਼ਨ ਵਿਚ ਅਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਚੋਰ ਦਿਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਸਿਆ ਕਿ ਜਪਾਨ ਵਿਚ ਮੰਸਾਰ ਧਰਮ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਠਿਆ ਕਿਸਰਥ ਸਾਥਾ ਜਾਂ Universal ਸਰਥ ਪਰਵਾਨਤ ਧਰਮ ਕੀ ਹੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੋ ਗੱਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉਹ ਫਰੀਦ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਤੁਕ ਸੀ:

ਬੋਲੀਐਂ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਕੂਨ ਨ ਬੋਲੀਐਂ

ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟੁ, ਸਗੋਂਦਾ ਜੋਠੀਐਂ

ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਹੀ ਨਾਥ ਸਾਂਝਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦਿੜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਵੰਡ

ਧਰਮ ਸੰਮੇਲਨ ਉਪਰੰਤ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਕੀਰਤਨ ਮੁਕਾਬਲੇ

ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ

ਸਿਰਪਾਓ, ਤਿਟ, ਗੁਟਕਾ,

ਮਾਠਾ, ਡਾਇਰੀ-ਜੋਨਨਡ

ਅਤੇ 400 ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ

ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗੀਤ ਕੇਂਦਰ

ਜਲੰਧਰ

ਸੰਤ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ

ਸੁਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ-

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ

ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ

ਸੰਗ, ਮਾਠਾ ਗੁਟਕਾ,

ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ 300/-

ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ

ਤੀਜਾ ਇਨਾਮ

ਬੰਗ, ਮਾਠਾ, ਗੁਟਕਾ,

ਡਾਇਰੀ ਅਤੇ 400 ਰੁਪੇ

ਸੰਤ ਸੋਰ ਸਿੰਘ, ਧਰਮ

ਸਿੰਘ, ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ

ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਜਥਾ

ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ, ਕੁਲਵੰਤ

ਸਿੰਘ, ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ

ਬਾਲੀ ਨਗਰ ਦਿੱਲੀ ਦਾ

ਜੱਥਾ

‘ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 2 ਹੋਸਤਾ ਵਧਾਉ ਦਿਨਾਮ ਵੀ ਦਿਤੇ ਗਏ।

ਹਲੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨ

2 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਲਾ ਕੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀਰਤਨ ਜਾਰੀ ਰਖਿਆ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ—

ਸਦਥ ਜਥੇਦਾਰ—ਸੰਤ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨਕੋੜਾ, ਸੰਤ ਨਰੇਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਕੱਲੋੜ, ਪੰਡਿਤ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੋਈ ਸਾਹਿਬ, ਸੰਤ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਡਾਲਟਨ ਗੰਗ, ਬਾਬਾ ਡਿੰਦਾ ਸਿੰਘ, ਸੁਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗਵਾਲੀਅਰ।

ਅੰਤਲਾ ਦਿਨ

ਗਿਆਰਾਂ ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਵਾਰੇ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ, ਦੁਆਬਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜਥਿਆਂ ਨੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਲੀਤਾ। ਉਸ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰ ਵਰਮਾ ਜੀ ਦਾ ਭਾਸ਼ਨ ਹੋਇਆ।

ਅੰਤ ਦੇ ਕਾਰਜ

ਅਜ 89 ਜੋਝਿਆਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਨਾਅਰੀ ਰਹੁ ਰੀਤ ਅਤੇ ਸਿਖੀ ਮਹਿਮਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਏ। ਚਾਲੀ ਜੋਝਿਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਦੋ ਗਰੁਪਾਂ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਤੇ ਪਵਿਤਰ ਵਾਤਾਵਰਨ ਵਿਚ ਇਹ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਹੋਏ।

ਇਕ ਲੜਕੇ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਹੋਣਾ ਸੀ ਪਰ ਲੜਕੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ। ਵਿਘਨ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੇ ਅਪਣੀ ਕੰਨਿਆ ਅਰਪਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕਤਾਲੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਵਧਾ ਸੰਪਨ ਹੋਇਆ।

ਸ਼ਹੀਦ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਮੇਮੋਰੀਅਲ ਸਕੂਲ ਦੇ ਇਨਾਮ

੯ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਵਧੀਆਂ ਕਾਰਕਰਦਗੀ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ :

ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ—ਜਥੇਦਾਰ ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ ਸਪੁਰਗ ਸੰਤ ਰਫ਼ੀਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਕਲਾਸ ਛੇਵੀਂ 'ਉਸ ਨੇ ਹੱਲੇ ਦਾ ਦਾ ਚੀਟਾਨ ਲਾਇਆ ਸੀ।

ਦੂਜਾ ਇਨਾਮ—ਧਰਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਪੁਰਗ ਸੰਤ ਦਸਵੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਤੀਸਰੀ ਜ਼ਰੋਟੀ—ਵਧੀਆ ਚੱਲਕ ਵਜਾਉਣ ਕਾਰਨ।

ਤੀਜਾ ਇਨਾਮ—ਪਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਪੁਰਗ ਸ: ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਚੌਥੀ ਜ਼ਰੋਟੀ।

ਕੁਲ ੨੫ ਇਨਾਮ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਜਿਤੇ।

ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਲਗਾ ਸ: ਯਤਨ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੰਗੀਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਸਕੂਲ ਦੀਆਂ ਅਧਿਆਪਕਾਵਾਂ ਬੀਬੀ ਜਰਵੰਤ ਯੌਰ ਅਤੇ ਅਮਰਪ੍ਰੀਤ ਨੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਜਾਹ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਸੰਦੇਸ਼

ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਸਪਾਲ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹੱਲੇ ਤੇ ਰਾਸਟਰਪਤੀ ਰਿਆਨੀ ਜੇਲ ਸਿੰਘ, ਖੁਪਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਜੀਵ ਗਾਂਧੀ, ਪਾਈਲੰਡ ਦੇ ਅਥੀਸਤਰ, ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਵਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਕ ਮੁਖੀਆਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਏ ਹਨ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਰਾਜਦੂਤ

ਅਨੰਦ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਰਾਜਦੂਤ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਆਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਧਰਮ ਸੰਮੇਲਨ ਸਮੇਂ ਸ: ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਕੋਂਦਰੀ ਖੋਲੀ ਮੰਤਰੀ ਵੀ ਆਏ ਸਨ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ 'ਹਕਰੀਰ ਨਹੀਂ' ਸੀ ਕੀਤੀ। ਦਰਅਸਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਿਆਸੀ ਤਕਰੀਰ ਨਾਦਰਬਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਮਾਗਮ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਅਨੰਦ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਬਾਅਦ ੧੮੦ ਸ੍ਰੀ ਆਰਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਪਾਏ ਗਏ। ਉਪਰੰਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਰਵਚਨ ਹੋਏ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਰਵਚਨ

ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਵਾਇਰੀ ਪਰਵਚਨ ਦਾ ਸਾਹ ਦਿਹ ਸੀ :

—ਜਦੋਂ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸਾਜਨਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਗਵਾਨ ਅਤੇ ਤਗਵਾਂ ਦੀ ਮੁਖਾਬਰਤ ਦੀ ਚਲਦੀ ਚਲੀ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਵਾਰਨ ਹੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੁਰਾਈ ਅਤੇ ਨੀਕੀ ਦੀਆਂ ਵੇਜਾਂ ਵਿਚ ਜੰਗ ਲਗੀ ਹੀ ਹਈ ਹੈ।

—ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰ ਵੀ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਰੂਪੀ ਪੰਜ ਚੋਰ ਬੈਠੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਦਾ ਲੜਾਈ ਰਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲੋਂ ਲੜਾਈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਬੁਰੇ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਹੈ।

—ਅੱਜ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਸ ਸੰਮੇਲਨ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹਨ ਅਜ ਦੇ ਅੰਧਕਾਰਾਈ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਇਕ ਵਾਨਣ ਮੁਨਾਰੇ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਨਾ ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਗੋਰ ਦੀ ਲੱਤ ਅਤੇ ਬਾਂਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜ ਪਏ।

—ਤਗਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਕਪੜਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਦਰੇਨਿਗ ਸਪਾਹੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਪਾ ਲਵੇ ਐਸ.ਪੀ. ਦੇ ਤਾ ਉਹ ਐਸ.ਪੀ. ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਸਪਾਹੀ ਹੋ ਕੇ ਵਜਦੀ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਬਾਣਾ ਪਾ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਫਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

—ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਹਰਿਆਦਾਂ ਦੀ ਦੁੱਭ ਲਗੀ ਹੈ ਇਹ ਕਿਨਾਸਰਾਗੀ ਵਜ਼ੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਜਤਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਫੁੱਫਾ ਨੰਗਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸਭ ਮੁਸ਼ਹਾਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ਮਨ ਰਹਿਣ।

—ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਤਗਵਾਨ ਦੀ ਮੂਰਤਿ ਦਾ ਚਿਤਰੇਨ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ :

ਮੁਖ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਨੈ ਨਹੀ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਤਿਮਾਨੁ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ

ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਜਗਵਾਨ

—ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰੋ

ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰੋ

ਕੁਝ ਏਲਾਨ

ਤਨਜਾਨੀਆ ਵਿਚ ਹੋਲੇ ਦਾ ਸਮਾਗਮ

ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਹੰਸਪਾਲ ਜੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਾਰਡ ਵਿਚ ਹੱਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਹੱਲੇ ਦੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਸੁਨੇਕਾ, ਸਾਈਲੈਂਡ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਹੋਲੇ ਮਹੱਤਵ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਰ ਤਨਜਾਨੀਆ (ਅਫਰੀਕਾ) ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੇ ਇਹ ਸਮਾਗਮ ੨੮-੨੯-੩੦ ਜੂਨ ਨੂੰ ਤਨਜਾਨੀਆ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾਰਾਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗਾ। ੧੫ ਜੂਨ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਗਤਾਂ ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਦਲਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੰਗਤਾਂ ਕਰਾਇਆ ੮੦੦੦/- ਰੁਪਏ ਆਣ ਜਾਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਭੰਗਰ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿਹਾਨ ਫ਼ਰਨ ਦਾ ਖਰਚ ਤਨਜਾਨੀਆ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰੇਗੀ—ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਸਹੂਲਤ ਸਕੱਤਰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਫਤਰ-੪੦ ਅਸੇਕ ਰੋਡ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ। ਤਨਜਾਨੀਆ ਹੋਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਭੰਗ ਦੀ ਦੇਖ ਸਕਣ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਮੇਲਨ

ਜੂਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭੋਟੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਿੱਠੀ ਦੀ ਸਾਥ ਸੰਗਤ ਕਰੇਗੀ।

ਅਗਲਾ ਹੌਲਾ

ਹੰਸਪਾਲ ਜੀ ਨੇ ਅਗਲੇ ਹੌਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੰਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਪਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸਕੱਤਰ ਸੰਤ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਸਾਈਕ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਸੰਤ ਤਰਸੇਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਗਲਾ ਹੌਲਾ ਸ: ਹਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੰਸਪਾਲ ਅਤੇ ਸੰਤ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਨਦੇਵਾ ਵਲੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਜਾ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹੌਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭੋਟੀ ਸਾਹਿਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿੱਲੀ ਵਿਚ।

ਭੁਲ ਚੁਕ ਸਿਮਾ

ਫਿੱਲੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਇਲ ਫੁਲ ਭੋਟਾ ਲੈ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈ ਅਤੇ ਪੁਰਨਮ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕੇ ਭੁਲ ਚੁਕ ਦੀ ਖਿਆਲ ਯਾਚਨਾ ਕੀਤੀ।

ਹੰਸਪਾਲ ਜੀ ਨੇ ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ ਅਨਾਉਂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਹੁਣੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ ਸਾਰੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਉਹਨਾਂ ਠਾਕਰ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਉਚੇਰਾ ਧਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੇ ਪੂਰੇ ੧੫ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਜਥਾ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਅਤੇ ਪਰਬੰਧ ਵਿਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ।

ਅੰਤਿਕਾ

ਇਹ ਨੁਦਰਤੀ ਕੌਲ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਵਾਸਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਆਪ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਬਾਦ ਵਿਚ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਵੀ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਲਏ ਨੌਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਾਲੇ ਸਜਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੇ। ਪੂਰਾ ਮਾਲ ਨਾਮ ਸਿਸਟਨ ਦੀ ਵਰਤੀ ਦਲਦੀ ਰਹੀ। ਲੰਗਰ ਵਾਸਤੇ ਉਗਰਾਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਪੰਚਾਲ ਲਈ ਦੋਜ਼ ਭੱਜ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਮੰਗਲ ਲਾਇਨ ਜਿਹੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋਈ। ਮਨਾਂ ਸੁਰੀ ਦੁਪ ਘਿਉਂ ਦਾਲਾ ਦਾ ਰੱਖ ਪਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਚਾਉਂ ਬਾਈ ਨਹਿਰਾਇਆਂ ਗਿਆ ਜੋੜਿਆ, ਸਾਈਕਲਾਂ, ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲਾਂ, ਸਕੂਟਰਾਂ, ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਹਿਰਨ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਨਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਣ ਲਗਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋਣ। ਵਹਿਅਮ ਵਿਚ ਨਾਮ ਨਾ ਡਪਣ ਦਾ ਇਹ ਮਹਲਾਬ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਘੱਟ ਸੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਚਲ ਲਗਾ ਸੀ। ਫਿੱਲੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਸਾਥ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਸ਼ਰਧਾ ਵਿਚ ਭਿੱਜੀ ਹੋਈ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਨਾਮ ਜਿਸਨੇ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਝੰਡਾ ਵੰਡਾ ਸਮਾਗਮ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਤਕਤਾ ਤੋਂ ਬਲਿਹਾਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ।

ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਮੇਲੇ ਦੇ ਸੰਥਾਨ ਤੇ ਮੈਂ ਮੁੜ ਕੇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਪੁੱਟ ਪੁੱਟੀਆਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਅੰਗਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਪੁਟ ਜੁੱਤਾ ਕੁੱਝ ਛਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਦਪੋਰਨ ਦੀ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਅਸਥਾਨ 'ਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਦਾਲਈ ਹੋਲੇ ਦੀ ਯਾਦ ਸਣ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਸਮਾਪਤ)

WITH

BEST

COMPLIMENTS

FROM

ਵਧੀਆ, ਸਵਾਂਦਸ਼ਟ ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਬਿਸਕੁਟ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ

ਅੰਬਰ ਫੂਡਜ਼

ਹੈਦਰਾਬਾਦ

AMBER FOODS

Amber pet HYDERABAD

(A.P.)

ਸਨਮਾਨ ਪੱਤਰ

ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸਨਮਾਨ ਮਿਤੀ—੧੦ ਮਾਰਚ ੧੯੮੫

ਸਥਾਨ :—ਨਾਮਧਾਰੀ ਹੋਲਾ ਸਰੋਤਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਵਾਜਾ
ਰਾਠਨ ਚੌਕ ਰਿੰਗ ਰੋਡ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।

ਪਰਮ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦਾ ਕੀਮਤੀ ਸਰਮਾਇਆ ਹਨ। ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਖਾਵਨ ਛੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੇ ਚਰਤਮਾਨ ਸਰਾਸੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਬੁੱਝੀਆਂ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਬਰੀ ਉਪਰ ਯਹਨੀ ਰੂਪ-ਰੂਪ ਤਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਕਤ ਦੀ ਫਰਕਾਂ ਦੀ ਪਾਠ ਦੇ ਇਕ ਅਮੋਲਕ ਹਥ ਹਨ। ਅੱਜ ਪੱਛੜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਵੀ ਇਨ ਹਥ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਾਜਦ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਰੋਤ ਹਨ। ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਪਾਲ ਵਿਚ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਬਾਦੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਦਰਸ ਹੈ :

“ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਹੇ ਨਾਹੀਂ”

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਰਿ ਸੁਣਿਤਿ ਰਿਆਨੁ

ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੀ ਕਈ ਪਖਾਂ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ ਪਿੰਡ ਰਿਲ ਚੌਕ ਇਕ ਸੌ ਚੌਥਾਂ ਰਿਲਾ ਸੋਮਪੁਰਾ [ਅਸ ਕਲ ਪਰਿਸਫਾਨ] ਵਿਚ ਸਿਤਾ ਸੰਤ ਵੁੜ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਹਨ ਕੇਰ ਜੀ ਦੇ ਸੂਰ ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਸੰਨ ੧੯੧੦ ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਅਨਰਜ ਸਹਿਤ ਸੀ. ਏ. ਦੀ ਤਿਲਕੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਆਪ-ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਅਮ ਰਵਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪਣੀ ਉੱਚ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਧਨ ਕਮਾਇਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸਣਾਇਆ ਸਗੋਂ ਵਿਚਿਆਰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੇ ਰੋਮ ਨੂੰ ਉਪਜੀਵਕ ਵਸਤੇ ਚੁਣ ਕੇ ਵਿਦਿਆ ਵੰਡਣ ਦਾ ਮੌਜਾ ਅਤੇ ਸੁੱਚਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਂ ਜਿਹੜੇ ਗਲਗਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਵਿਰੋਧ ਕਲਾਸ ਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਆਪ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਓ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਾਲਗ ਪਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਸਰੋਦਾਰ ਬਣ ਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਸੰਨ ੧੯੪੪ ਨੂੰ ਰਾਵਲ ਪਿੰਡੀ ਨਿਵਾਸ ਸਮੇਂ ਆਪ ਮੁਲਿੰਧ ਨਾਮਧਾਰੀ ਜਥਾਪੀਅਤ ਸਰਦਾਰ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰੋਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਆਪ ਜੀ ਸਦਾ ਲਖ ਪਾਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਰਖਦੇ ਰਹੇ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਜਦੋਂ ਬਾਲਸਾ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪਰਬੰਧਕ ਨੇ ਆਪ ਉਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਖਾਬੀ ਲਾਈ ਤਾਂ ਆਪ ਨੇ ਮਾਇਬ

ਅੰਕਨਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨੰਕਰੀ ਕੌਰਾਂ ਅਸਤੀਤਾ ਦੇ ਹਿਰਾ ਪਰ ਪੰਥਕ ਕਾਟਜਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਨਹੀਂ ਸੋਝਿਆ। ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪ ਨੇ ਸਕੂਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਮੇਂ ਵਿਚਰੋਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿਵਸ ਦੇ ਅਵਸਰ ਤੇ ਫੁਟੀ ਦੀ ਪੰਗ ਕੀਤੀ। ਸਾਰੀ ਜ਼ਮਾਤ ਨੇ ਅਮ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਦਾ ਬੁਝੀ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਪੁਰਖ ਦੇ ਦੀਵਾਨ 'ਹ ਜਗੁਰ ਸਮਲ ਹੋਏ।

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪਾਪਸੂ ਅੱਖ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਲਗਣ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਸੁੱਚੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਭਰ ਭਾਜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਅਪਣੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਭੰਡਰੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਭੋਟੀ ਸਾਹਿਬ ਖੁਲਾ ਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੇ ਨਾਮਵਰ ਅਮਰਾਹ 'ਸਤਿਨਾਮ' ਦਾ ਸੰਪਾਦਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਵਾਅਦਾ ਆਪ ਚਿੱਲੀ ਆ ਗਏ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਸਤਾਪ ਵਿਖੇ ਐਸ. ਡੀ. ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿਚ ਅਧਿਆਪਕ ਰਹੇ। ਸੰਨ ੧੯੫੯ ਵਿਚ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਕੂਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸੇਵਾ ਵਿਦਿਆਲਾ ਦੇ ਮੁਖ ਅਧਿਆਪਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਥੇ ਅਨੇਕਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਚਾਨਣ ਦੇਣ ਦਾ ਅਵਸਰ ਮਿਲਿਆ ਉਥੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪੰਥਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਿਯਮਿਤ ਦਾ ਅਵਸਰ ਵੀ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਚੌਥਾ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਜਥੇਬੰਦੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਪ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਉਪਾਇ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਸੰਨ ੧੯੬੫ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਸ਼ਬਦ ਹਿੰਦ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਿਦਿਅਕ ਜਥਾ ਸਥਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਪ ਇਸ ਦੀ ਬਾਨੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਥਾਪੇ ਗਏ। ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਾਲ ਦੇ ਮਨਹਿਰੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਅਸ ਦੀ ਵਿਦਿਅਕ ਜਥੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਪੰਥ ਵਿਚ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

੧੯੬੮ ਵਿਚ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਨਿਵਾਸਿਤ ਹੋਣ ਉਪਰੰਤ ਵੀ ਆਪ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪਰਬੰਧਕ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਏ। ਅਸ ਕਲਾਂ ਵੀ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸੇਵਾ ਵਿਦਿਆਲਾ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਹਨ। ਕਾਢੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਪ ਸਰਬ ਹਿੰਦ ਨਾਮਧਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਗੂ, ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਪਦਵੀ ਦੇ ਸੰਮੇਲਿਤ ਹਨ।

ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੇ ਨਿਖਰੀ ਪਰਚਾਰ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਆਪਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਫਗਵੀ ਕਲਮ ਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਲੇਖਾਂ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪਸਤਕਾਂ ਵੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਖ਼ਲੀ ਵਿਚ ਪਾਈਆ ਹਨ।

੧. ਬਾਲ ਸਿੱਖਿਆ	੨. ਵਿਦਿਅਕ ਪੱਥਰੀ	੩. ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਆਂ
੪. ਮੌਜੀ ਟਾਕਰ	੫. ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਸਰੋਤ	੬. ਅਲੌਕਿਕ ਦਰਸ਼ਨ
੭. ਚੌਜੀ ਪ੍ਰੀਤਮ	੮. ਬੇਅੰਤ ਲੀਲਾ	੯. B. Lighters
੧੦. Lord of Virtues	੧੧. ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਾਰੇ ਸੰਪਾਦਤ ਪੁਸਤਕ	੧੨. ਬਾਈਕਾਟ

ਦੱਖ ਵੱਖ ਸਕੂਲਾਂ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਸਮੇਂ ਆਪ ਨੇ ਸੇਵਾ-ਫਲ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਵੀ ਕਈ ਸਮਾਜਕ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਵਿਦਿਆਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਆਪ ਕੁਝ ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਦੇਣ ਨੂੰ ਮਨਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੂਖ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭੰਟ ਨਹੀਂ ਭੋਭਟ ਕਿਤੀ।

ਤਿਆਰ, ਸੇਵਾ ਭਾਵਨਾ, ਨਿਰਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਜਾਣਗੀ ਦੀ ਸਾਥਾਰ ਮੁਹਰ, ਉਲਲ ਮੁਖੀ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮਾਸਟਰ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਲ ਮਟੋਲਾ ਚਿੱਲੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪੁਰਖ ਸਮੇਂ ਸਮੁੱਚੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਾਨ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਣੀ ਵਿਚ ਨਿਖਿਆ ਹੈ: “ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸਾਨੂੰ”। ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਵਸਰ ਤੋਂ ਤਿਰੋਪਾਠਿ ਅਤੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਇਆ ਆਪ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮੁੱਚਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਆਪ ਦੀ ਘਾਲਣਾ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਮਿਤੀ ੧੦ ਮਾਰਚ ੧੯੮੫

ਸਥਾਨ : ਨਾਮਧਾਰੀ ਹੌਲਾ ਮਹੱਲਾ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਨਗਰ, ਰਾਮ
ਗਾਰਡਨ ਚੈਕ, ਰਿੰਗ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਜਦੋਂ ਕਲਪਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵਖਰਿਆਂ ਨਿਅਰਿਖਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ? ਅਜਿਹੀ ਪਹਿਲੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਖੇੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਸਤੂ ਸਿਰ ਤੇ ਸਜੀ ਮਿੱਥੀ, ਸਾਦਾ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਫੈਦ ਦਸਤਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੀ ਚੀਜ਼ ਸਾਡਾ ਕੁਰਤਾ ਤੇ ਜੁੜੀਦਾਰ ਪਜਾਮਾ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸੁਰੱਪਣ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੁੰਦ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਜਾਮੇ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਕੋਲ ਮੈਂਦੇ ਅਤੇ ਭਰੀਜਾਂ ਵਾਲਾ ਕੁਰਤਾ ਹੈ। ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਨੀਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਵਿਅਕਤਿਤੱਵ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਜੋਕੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਕਾਟਕਾਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਰਜੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਇਹ ੮੮ ਸਾਲ ਦਾ ਬਿਰਥ ਹਨ। ਲਗਭਗ ੭੦ ਸਾਲ ਸਿਲਾਈ ਮਸ਼ੀਨ ਚਲਾਉਂਦਿਆਂ ਸਰੀਰ ਕੁੱਝਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਅੱਜ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਬੀਨਾਈ ਸੁਧੀ ਵਿਚ ਧਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਥ ਸਿੱਧਾ ਸਪਾਟ ਬਖ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੇ ੧੮ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਾਰ ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਹੀਟਾਇਜ਼ਡ ਹਨ। ੨੩ ਸਾਲ ਤੋਂ ਆਪ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਹਿਰਾਇਜ਼ ਅਖਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਫਤਹ ਹੋਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ। ਇਹ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੋਂ ਵਰੋਸਾਈ ਹੋਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਹੋ ਚਾਈ ਕਿਲੱਮੀਟਰ ਦੂਰ ਪਿੰਡ ਟੇਵੇਵਾਲ ਵਿਚ ਪਹਿੰਚੇ। ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬੋਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਬਸਤਰ ਸਿਉਣ ਲਈ ਸਾਧ ਅਤੇ ਰਪੜਾ ਟੇਕੇ ਵਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ, ਸਿਉ-ਬਣਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਦੇ ਜਾਂਦੇ। ਸਰ ਚੋਰ, ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਪਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਯਤਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਗੁਰੂ ਪਰ ਅਤੇ ਸਾਧ ਹਿੰਤਰ ਦੀ ਗਸਤਰਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਗੇ।

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਹੀ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਹਿੰਨ ਲੜਕੇ ਹੋਏ। ਵੱਡਾ ਸ੍ਰੀ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਜੂ ਜਵਾਨੀ ਵਿਚ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਇਹ, ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਸੰਤ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਜੂ ਪੂਰਣ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਰਖਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਲੜਕੀ ਸੀ ਸੰਤ ਬੋਰ ਬਿਗਦੀ ਸੰਤਾਨ ਸੰਤ ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਸਰੋਨੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਨ।

ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਗ਼ੌਰਵ ਹਾਸਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਨਵੇਲੀ ਨਿਅਰਿਖਾਂ ਕਾਫ਼ ਦਾ ਹਰੀਜਾਂ ਵਾਲਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਕੁਰਤਾ ਵਪੁਕ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਸਮੇਂ ਨਾਮਧਾਰੀ-ਸੰਗਤ, ਲਹੌਰੇ ਰੋਹਨ ਦਾ ਕੱਢੀਆਂ ਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਬਾਜੂਆਂ ਵਾਲਾ ਕੁਰਤਾ ਪਹਿਨਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਅਜ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕ ਆਕਰਸ਼ਕ ਡੀਜ਼ਾਇਨ ਦਾ ਕੁਰਤਾ ਬਣਾਣ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪਿਆ। ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਅਗਲੇਰੇ ਦਿਨ ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੋਹ ਦਾ ਇਕ ਕੁਰਤਾ ਜਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੁਰਤੇ ਨੂੰ ਗਲਮੇ ਅਤੇ ਮੀਦਿਆ ਉੱਤੇ ਮੱਲੇ ਅਤੇ ਗਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੀਦਿਆਂ ਵਲ ਧਰਨ ਸਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਮੁੜ ਪਹਿਨ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਢਿੱਲਾ ਢਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੇਖਕੇ ਨਾਮਸੰਦ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਵਰਿਆਮ/ਮਈ ੧੯੮੫

ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘੀ ਨੇ ਫੇਰ ਜਤਨ ਕੀਤਾ। ਵੱਖੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਛੋੜਾ ਖਾਣਾ ਦੇ ਕੇ ਬੱਟਿਆ ਅਤੇ ਐਸੀ ਸੁਗੰਧ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਹਿਨਦਿਆਂ ਹੀ ਥਾਨ ਥਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਤਦ ਤੋਂ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਮੰਦੇ ਤੇ ਗਲਮੇ ਵਾਲਾ ਤੇ ਖਮਦਾਰ ਤਰੀਜ਼ ਵਾਲਾ ਕੁਰਾਣਾ ਪਰਚਲਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਵੀ ਇਕ ਦਿਕਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਲਾਹੜਾ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਦਸਤਾਰ ਅਸਰ ਵਿਅਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸੌ ਮੰਦੇ ਤੇ ਗਲਮੇ ਦੀ ਥਾਂ, ਗਲਮਾ ਸਾਹਮਣੇ ਦੀ ਵਿਉਂਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਅਜ ਤਕ ਮਕਬੂਲ ਹੋਈ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਲਈ ਗਏ ਕਪੜੇ ਤੇ ਕੱਚੇ ਗਜ਼ ਜਾਗਾ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀਆਂ ਲੰਡਾ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਸਿਆਸਤ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਖਣ ਕਰਕੇ ਆਪ ਨੇ ਦੇਰ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਿਆਂ ਲਖੂਆਂ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਸਿਉਂ ਕੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਇਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਪੰਜੇ ਕੱਚੇ-ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚ ਹੈ। ਸਭ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਇਸ ਕਾਟ ਦੇ ਕੁਰਤੇ ਪਹਿਨਦੇ ਹੋ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ ਲਈ ਸੰਗਲ ਕੇ ਰਖਦੇ ਹਨ।

ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਲੜਕਾ, ਸੰਤ ਜਸਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕਰੋਲਬਾਗ ਦੀ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹੁਥਾਰੀ ਇਕ ਸਿਲਾਈ ਕਰਦਾ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ, ਅਫਰੀਕਾ, ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਕਾਈਰੋ ਅਤੇ ਖਾੜੀ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕੱਟ ਪੈਂਟ ਤੇ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਬੁਰਦਾਂ ਵਾਲੀ ਵੀ ਸੰਤ ਜਸਦੇਵ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਚਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੰਡਾਂ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਸਿਲਾਈ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੇ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਥਰਾ ਪਛਮੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਰਾਮਨਾਥਪਤੀ ਕਿਆਨੀ ਜੇਲ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਕੁਰਤਾ ਪਜਾਮਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਸਿਵਾਏ ਹਨ।

ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੰਤ ਹਰਜੋਸ ਸਿੰਘ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿਛੋੜਾ ਦੇ ਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਤੀਸਰਾ ਸੰਤ ਗੁਰਖਬਖ਼ਤ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ। ਦੋ ਲੜਕੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਕਰਤਾਰ ਕੌਰ ਪੁੰਨੀਡਿਆਂ ਦਾ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਿਵਾਹਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੰਤ ਨਗਰ ਦੇ ਵਾਨੀਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁੰਦਰ ਅਚਕਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਲੀ ਅਚਕਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ। ਛੋਟੀ ਸਪੁਤਰੀ ਪਾਲ ਕੋਰ ਸਰਸਾ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਸੰਤ ਨਗਰ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਸੰਤ ਕੰਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੁਪਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੰਡੀ ਵੀ ਇਲਾਕਾ ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਨੂੰ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਸਤਰ ਨਾਲ ਸਿੰਗਾਰਦੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਹੋਣਾ ੧੯੮੫ ਦੇ ਪਿੰਡਲ ਵਿਚ ਕੋਠੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਵਲ ਹਿਆਨ ਮਾਰਨ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗੇਗਾ ਕਿ ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕਰਮਾਰ ਕਿੰਨੀ ਨ ਕਿੰਨੀ ਰੂਪ-ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ।

ਵਰਮਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ਼ਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬਿਰਥਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹੀ ਸਹਾਰੇ ਹਨ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਹਿਆਨ ਵਿਚ ਭੰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀਓਂ ਸ੍ਰੀ ਰੰਦੀ ਸਾਹਿਬ ਲੈ ਗਏ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਪੜਾ-ਕਾਟ ਵਿਚਕੇ ਨੂੰ ਸੰਗਲਣ ਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਛੋਟੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਨੂੰ ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਕਰਾਈ ਸਿਲਾਈ ਲਈ ਆਪ ਦੀਆਂ ਸਾਹਿਬਦ ਧਣਾ ਦਿਤਾ। ਅੱਜ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਚੀਆਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਸਤਰ ਸਿਲਾਈ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਰਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਤ ਅਨੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਸੁਝਾਹ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਹਿਲ, ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੌਰਮਾਧੀ ਨੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਵਸਤਰਾਂ ਦੀ ਕਾਟ ਸਿਲਾਈ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਹੱਲਾ ਮਹੱਲਾ ੧੯੮੫ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇਸ ਸੁਭਾਵਨ ਅਤੇ ਸ਼ਨਦਾਰ ਸਮਾਗਮ ਸਮੇਂ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਇਸ ਉਮਰ ਪੁੰਨੇ ਬਿਰਥੇ ਤੇ ਕਗਾਨ ਸੇਵਕ ਦਾ ਦਿੱਤੇ ਸਤਿਕਾਰ (ਪਦਵੀ—ਪੰਥ ਰਤਨ, ਸਿਰਪਾਉ ਅਤੇ ੫੦੦੦/-) ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਅਤੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਸ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਵਰਿਆਮ ਮਈ ੧੯੮੫

੩੩

ਚੈਗਿਰਦਾ

ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗੋਟਾਂ
ਅਗੇ ਬੈਠਣ ਲਾਹ ਦਿਓ

ਮੋਮਿਤਸਰ—ਇਸਤਰੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਕੁਝ ਇਸਤਰੀ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਾਹੂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਗੋਟਾਂ ਤੇ ਲਗੇ ਬੈਠਣ ਲਾਹ ਦਿਓ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲੂ ਲੋਕੇ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਮਨ੍ਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਵਰਕਰਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਬੰਦਾ ਤੇ ਯਾਲੀ ਜਿਹਾ ਹੱਥ ਦਿਤੀ। ਮਾਮਲਾ ਸਿੱਖ ਸਾਹਿਬਾਨ ਅਤੇ ਸਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨੱਦਿਸ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫਸਾਦਾਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ
ਖੁਰਕ ਵਾਲੀਆਂ ਰੋਲੀਆਂ

ਨਵੀਂ ਦਿਲੀ—ਹੁਣ ਫਸਾਦਾਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲਗਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸਰੋਰ ਵਿਚ ਖੁਰਕ ਦੇਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਸਕੇਗੇ।

ਦਿਰੀਪੰਥ ਦੀ ਸੰਵਾਦ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦੂਕ 'ਚ ਭਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨੂੰ ਇਕ ਜੰਗਲੀ ਕੰਦ ਲੀਪੇ ਤੋਂ ਫਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਰਿਆਨਕ ਪਾਉਂਡਰ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਐਨਕਾਂ

ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਇਕ ਫਰਮ ਇਕ ਐਮੀ ਐਨਕ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਫਿਸ਼ਰੋਟਾਂ ਸਮੇਂ ਅਸਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨਗੇ।

ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਹਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜਿਹੜੇ ਫੌਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਧਮਾਕੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇਣਗੀਆਂ ਉਹ ਮਰਾਂ ਤੇਰਾ ਚਾਕ ਕਰਕੇ ਅੰਠੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪਾਇਲਟਾਂ ਤਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਕੰਪਿਊਟਰ ਬਣਾਣ ਵਾਲੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕੰਪਨੀ ਪਲੰਗੀ ਨੇ ਧਰਾਓ ਵਾਤੇ ਲੀਜ਼ੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਚਾਲਣ ਦੇ ਬਿਪਰਾਓ ਅਤੇ ਹਿੱਸੇ ਲੱਭਣ ਦੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਡੀਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਤੰਬਾਕੂ ਨੌਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਰ ਸਾਲ
ਪੰਜ ਲਖ ਮਰਦੇ ਹਨ

ਨਿਯੁਕਤਕ—ਯੂ. ਐਨ. ਆਰੀ. ਦੀ ਇਕ ਖਬਰ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੇ ਵੀਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਤੰਬਾਕੂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁੱਗਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਆਬਾਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੁਣ ਪੰਜ ਲਖ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਥੇਪਸਡਾ B. thesda ਸੋਸ਼ੀਲੋਜ਼ ਵਿਚ ਸਥਾਪਿਤ ਵਰਲਡ ਹੈਲਥ ਸਕੂਲ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਰ. ਡੀ. ਰੈਵਨ ਹਾਲਟ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਰ ਤਕ ਤੰਬਾਕੂ ਨਸ਼ੀ ਦੀ ਮਾਰਤਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਘਟਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਉਨੀ ਦੇਰ ਤਕ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ।

ਵਰਿਆਮ/ਮਈ ੧੯੮੫

ਰੈਵਨ ਹਾਲਟ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰਜ਼-ਲਾਪ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ੧੯੮੪ ਵਿਚ ਦਾਦੀ ਲੱਖ ਮੌਤਾਂ ਤੰਬਾਕੂ ਨਸ਼ੀ ਕਾਰਨ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਮਾਰਟ ਇਸ ਦੀ ਅਜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਾਏ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਦਸਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਕਾਰਨ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਰੈਵਨ ਹਾਲਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਤੇ ਮੈਲਪੋਲਿਸ ਦੇ ਮਹਿਕਮਿਆਂ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਾਲ ਤੰਬਾਕੂ ਪੀਣ ਕਾਰਨ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪੰਜ ਲੱਖ ਹੈ।

ਫੈਜ਼ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਉਤੇ ਪਾਬੰਦੀ

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ — ਉਲੂ ਦਾ ਨਾਮਵਰ ਸ਼ਾਇਰ ਫੈਜ਼ ਅਹਿਮਦ ਫੈਜ਼ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਜਹਾਨ ਵਾਨੀ ਤੋਂ ਰਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਸ਼ਖ਼ਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਫੈਜ਼ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਉਤੇ ਲੜੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਯੂਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤਹਿਤਕੇ ਇਸਤਰਕਲਾਲ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਰਿਹਾਇਰਤ ਏਅਰ ਮਾਸਲ ਅਸਤਗਰ ਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਇਰ ਸਭੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਏਅਰ ਮਾਸਲ ਨੇ ਕੋਈ ਸ਼ਾਇਰ ਹਮੀਯ ਜਾਲਿਥ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਵਿਚੋਂ ਕਢਣ ਦੇ ਹੋਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿੰਦਿਆ। ਜਾਲਥ

ਕਰਾਰੀ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਜਨਮ
ਦਿਨ ਮਨਾਉਣ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਕ ਬਿਆਨ ਵਿਚ ਅਸਤਰ ਖਾਂ
ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਸਰਕਾਰ ਇਕ
ਕਈ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ
ਕਰ ਸਕਦੀ, ਝੰਕ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਦੀ
ਕਾਰਜ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ
ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ
ਦਾੜੀ ਅਖਬਾਰ “ਅਵਾਮੀ ਜਮਜੂਹੀ-
ਅਤ” ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਦਿਤਾ
ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਫੌਜ ਦੀ ਨਜ਼ਮ ਫੁਪ
ਰਹੀ ਸੀ।

ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਲੋਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ

ਮਸ਼ਕੋ— (ਤਾਸ) ਇਸਟੋਨੀਆਈ
ਵਿਗਿਆਨ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਭਾਸ਼ਾ-ਸ਼ਾਸ-
ਤਰ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਇਦਾਦੇ ਦੇ
ਖੋਜਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਪਿਊਟਰ
ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਵੇਖਣ ਅਤੇ
ਵੇਲਣ ਦੀਆਂ ਪੁਣਾਲੀਆਂ ਨਾਲ
ਝੋਲੇ ਹੈ।

ਇਹ ਕੰਪਿਊਟਰ ਡਾਢੇ ਹੋਏ ਜਾਂ
ਟਾਈਪ ਹੋਏ ਖਾਣਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾ
ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹਦੇ ਪਲੂਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ
ਹੀ ਖਾਣ ਦੀ ਡੇਟੇ ਸਟੇਟਿੰਗ ਕੀ ਹੋਈ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਪੁਸਤਕ
ਕੀ ਵਪਾਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਰਦਰ ਦੀ
ਜਾਰੀ ਸਥਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ
ਅਜਿਹੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ
ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਹੱਥ ਦੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ
ਖਾਣਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਣ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ
ਭਾਵਨਾਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਝੋਲ
ਸਕਣ।

ਚੀਨ ਵਿਚ ਦਿਲ ਦੇ ਰੋਗ ਸੰਭ ਤੋਂ ਵਧ ਜਾਨ ਲੈਣਾ

ਪੀਜ਼ਿੰਗ ਚੀਨ ਵਿਚ ਦਿਲ ਦੇ
ਰੋਗਾਂ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦੋਖਿਆਂ ਕਾਰਨ
ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ
ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਿੰਘਾਈ ਮੈਡੀ-
ਕਲ ਸਕੂਲ ਵਲੋਂ ਮੌਤ ਦਰ ਭਾਰੇ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪਤਾ ਲਗਾ
ਹੋ ਕਿ ੧੯੭੪ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ੧੯੮੩
ਵਿਚ ਜਿਲ ਜਾਂ ਚੌਰੇ ਕਾਰਨ ੨.੬
ਗੁਣਾ ਵਧ ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਜਦੋਂ ਕਿ
ਦਿਲ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਕਾਰਨ ੪੨ ਵੱਜੋਂ
ਮੌਤਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ
੯੮ ਵੱਜੋਂ ਸ਼ੇਗਿਆ ਦੀ ਉਮਰ ਪਹਿਲੇ
ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ
ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਧੇਰੇ ਮਰਦ ਸਨ।

ਪਬਲਿਕ ਹੈਲਥ ਮੰਤਰਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ
੧੯੮੨ ਦੌਰਾਨ ਹਰਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿਚ
ਸਰਦੇ ਵੱਲੋਂ ਵਿਚ ੨੧ ਵੱਜੋਂ
ਦਿਲ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਿੰਡਾਂ
ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ੨੪ ਵੱਜੋਂ ਸੀ।
ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਗਿਆਨਪੀਠ ਪੁਰਸਕਾਰ

ਖੇਡਾਂ—੯੪ ਸਾਲਾ ਬਜ਼ੁਰਗ
ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਡਾਕਟਰ ਅਸੀ ਵੇਕਟੇਸ
ਅਯੋਗ ਨੇ ਕਲ੍ਹ ਇਕ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ
“ਗਿਆਨ ਪੀਠ ਪੁਰਸਕਾਰ” ਨਾਲ
ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ
ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਪੀਠ
ਪੁਰਸਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾਨਧਨੀ ਤੋਂ
ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ
ਅਯੋਗ ਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
ਨਾਵਲ ‘ਜ਼ਿਕਾਵੀਰ’ ਰਚਿਤ ਹੋਣ ਦੇ
ਲਈ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸ਼ਾ
ਨੂੰ ਚੌਥੇ ਵਾਰ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਮਿਲਣ
ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਪੁਰਸਕਾਰ
ਉਪ ਤਾਕਤਕਾਰੀ ਆਰ. ਵੇਕਟੇਸ ਨੇ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ।

ਵਰਿਆਮ, ਮਲੀ ੧੯੮੫

੩੬ ਵਿਆਹ ਕਰਾਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ

ਫਰੀਦਾਬਾਦ—ਇਥੋਂ ਦੀ ਪੁਲਸ
ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਠੱਗ ਦੀ
ਗਲ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤਕ ੩੬
ਵਿਆਹ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹੈ ਇਹ ੩੬ਵੀਂ
ਸ਼ਾਦੀ ਉਸ ਨੇ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਵਿਚ
ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਾਜ ਵਿਚ ਮਿਲੇ
੫੦,੦੦੦ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕੇ ਸੁਰਾਗ-ਰਾਤ
ਮਨਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਚੰਪਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਹ ਇਕਬਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸੋਟ-
ਰਲ ਪੁਲਸ ਦੇ ਐਸ. ਐਚ. ਓ. ਸ੍ਰੀ
ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਣ
ਨਾਥ ਕੱਸਪ ਉਦਰ ਲਾਠਾ ਉਦਰ
ਟਰੀਕ ਵਿਡਿਥ, ਉਰਫ ਪ੍ਰੇਮ ਉਰਫ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਲਾਲ ਰਾਜਾ ਉਤਰ ਪੀ.
ਐਨ. ਸ਼ੰਨੀ ਆਦਿ ਅਨੇਕ ਨਾਂਅ
ਰਖਕੇ ਇਹ ਠੱਗ ਹੁਣ ਤਕ ੩੬
ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹੈ।

ਪੁਲਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੈਕਟਰ ੧੫ 'ਚ
ਗਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨ
ਲਈ ਅਖਬਾਰ ਵਿਚ ਇਸਤਿਫਾਰਾ
ਦਿਤਾ। ਇਸ ਠੱਗ ਨੇ ਪੀ. ਐਨ.
ਸੰਨੀ ਦੇ ਨਾਂਅ ਹੇਠ ਦਿਲੀ ਦੀ ਬਾਗ਼
ਖੇਡ ਰੋਡ ਦਾ ਪਤਾ ਦੇ ਕੇ ਚਿੱਠੀ ਪਾ
ਦਿਤੀ। ਮਗਰੋਂ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਦੇ
ਕੁਰਦੁਆਖੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਦੀ ਹੋਈ, ਪਰ
ਇਹ ਠੱਗ ਸੁਰਾਗ-ਰਾਤ ਮਨਾ ਕੇ
ਅਤੇ ੫੦ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਆਗਰਾ
ਜਾਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਨੂੰ ਦੋ
ਗਿਆਰਾਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਗਰੋਂ ਸ਼ੱਕ
ਪੱਟ ਉਤੇ ਜੁੜੀ ਨੇ ਪੁਲਸ ਕੋਲ
ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ।

ਪੁਲਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ
ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਠੱਗੀ ਕਰ
ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਰੀਕਾ ਵਿਚੋਂ ਉਸ
ਨੂੰ ਇਕੋ ਕਾਰਨ ਕਰਿਆ ਵੀ ਦਾ
ਬੁਝਾ ਹੈ।

×
੩੫

**HIGH CLASS GUN MANUFACTURERS
AND
REPAIRERS**

FREE INDIA GUN MANUFACTURERS

(Industrial Estate, Extension Area, Jammu Cantt.)

Phone No. 42452

(SINGLE BARREL OR DOUBLE BARREL) 12 Bore Guns

Once Purchased Ever Purchased

AS

BEST QUALITY OF THE DAY

IS

OUR MOTTO

IN NEED CONTACT US FOR BARGAIN

WITH FULL CONFIDENCE

ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਮੰਚ ਜਲੰਧਰ

੭ ਅਪਰੈਲ ੧੯੮੫ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਟਰੇਨਿੰਗ ਕਾਲਜ ਦੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਮੰਚ ਵਲੋਂ ਅਪਣਾ ਸਰਵਾਂ ਸਾਲਾਨਾ ਸੰਗੀਤ ਸਮਾਰੋਹ "ਮਹਿਦਿਲੇ-ਮੋਸੀਕੀ" ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੰਚ ਦੇ ਸਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਵੇ ਸਰਵਾ ਡਾਕਟਰ ਜੌਰਿੰਦਰ ਬਾਵਰਾ ਦੇ ਅਏਕਥ ਜੇਤਨ ਸਦਕਾ ਹਰ ਸਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੰਚ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਧੀਰਵਾਚ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਨ-ਸਾਜਨ ਮਿਸਰਾ ਦਾ ਗਵਿਣ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਵਾਰ, ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਨਮਾ ਰੋਸ਼ਨ ਸ: ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵੰਗ (ਜਲੰਧਰ ਟਿੱਡਸਟਰੀਜ਼) ਨੇ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਤਟਨਾਗਰ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਛੋਟੇ ਬਚਿਆਂ ਜਗਦੀਸ ਕਿਰਨ (ਤਬਲਾ) ਅਤੇ ਰਜਨੀਸ ਕਿਰਨ (ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ) ਦੇ ਇਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਗਾਇਕ ਪੰਡਿਤ ਮਲੱਹਰ ਲਾਲ ਜੀ ਨੇ ਅਪਣੇ ਸੁਹੀਲੇ ਧੰਨ ਵੁਆਚਾ ਰਾਗ ਦੇਸੀ ਟੋਡੀ ਵਿਚ ਵਿਲੱਭਤ ਦਰੁਤ ਲੇਆਂ ਵਿਚ ਖਿਆਲ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਇਕ ਭਜਨ (ਕਬੀਰ) ਬਾਅਦ ਤਰਾਨਾ ਗਾ ਕੇ ਨਿਕਾ ਜਮਾ ਦਿਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਨਾਲ ਤਬਲੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਵੀਰ ਪੰਡਿਤ ਗਾਂ ਕਾਂਚ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਇਸਲੇ ਤੋਂ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਭੀਮ ਸੇਠ ਜੀ ਨੇ ਤਲਿਤ ਵਿਚ ਵਿਲੱਭਤ ਅਤੇ ਦਰੁਤ ਖਿਆਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਤਬਲੇ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਕਲਾਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਲਗਨ ਸਿੰਘ ਸ਼ੀਨ ਨੇ ਸਾਥ ਦਿਤਾ।

ਗਜਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ਸ: ਰਾਜਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਦੁਰਿੰਦਰ ਸਾਵਰਾ ਅਤੇ ਸੁਪੀਰ ਕੋਲਲ ਨੇ ਸਮਾਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਸ੍ਰੀ ਕਾਲੇ ਰਾਮ ਦਾ ਤਬਲਾ ਅਪਣਾ ਹੀ ਜਾਦੂ ਬਖੇਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਭਾ ਪਤੀ ਡੀ. ਸੀ. ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਧਾਏ ਦਾ ਦਸਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ੭ ਅਪਰੈਲ ਦਾ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਸੰਗੀਤ ਮਈ ਰਿਹਾ।

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਕਾਹਾਂ, ਟਰੇਡਟਰਾਂ ਤੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੇ ਇਜ਼ਾਨਾਂ ਦੀ ਵਧਿਆ ਬਲਾਕ ਬੋ-ਰਿੰਕ, ਕਰੋਂਕ ਗੁਾਈ-ਡਿੰਗ ਤੇ ਹੋਡ ਮੀਟ ਰਿਟਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਜਮੱਲੀ ਬਖਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੁਲਡੋਜਰਾਂ, ਕੋਲਡ ਸਟੋਰਾਂ ਦੇ ਕੰਪਰੈਸਰਾਂ, ਜੇਨਰੇਟਰਾਂ ਅਤੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੰਨਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਠੀਕ ਤੇ ਵਧਿਆ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਰਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ

- ★ ਬਰਿੰਗ, ਕ੍ਰਾਈਡਿੰਗ ਆਦਿ ਦਾ ਕੰਮ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਸਪੈਸਲ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਉਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ★ ਮਰਸਡੀਜ਼ ਟਰੱਕ ਚੋ ਕੇ ਆਓ ਅਤੇ ਕੋਰਲ ਚਾਰ ਚਿਨਾਂ ਵਿਚ ਚਿਵਰਵਾਲ ਕਰਾ ਕੇ ਵਪਸ ਲੈ ਜਾਓ।
- ★ ਕੁਸਲ ਮਸ਼ੀਨਕ ਅਤੇ ਹੋਡ ਮਰਸੇਧ ਮੁਕਾਮਲ ਹੋ।
- ★ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਅਪਣਾ ਜੇਨਰੇਟਰ ਸੈਟ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਕੰਮ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੋਈ ਫਿਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਨੰਨਨਲ ਆਟੋ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਰਕਸ

ਪ੍ਰੋ: ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ

10, ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਏਰੀਆ, ਵਗਵਾਡਾ।

ਰਾਮਗੜੀਆ ਹਰਲਬ ਕਾਲਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਚ ਕਵੀ-ਦਰਬਾਰ ਤੇ ਗੋਸ਼ਟੀ

ਲੁਧਿਆਣਾ—ਰਾਮਗੜੀਆ ਹਰਲਬ ਕਾਲਜ, ਮਿੱਲਰ ਗੰਜ ਦੇ ਸੱਦੇ ਤੇ ਸੁਰਗਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀ ਸ: ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਦੂਜਾ ਕਵੀ-ਦਰਬਾਰ ੧੦ ਮਾਰਚ ਸਵੇਰੇ ੧੧ ਵਜੇ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਪੰਜਾਬੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੁਹਰ' ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਡਾ: ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵਿਤਾ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸਿੱਚ ਦਾ ਪੱਲਾ ਫੜ ਕੇ ਜੀ ਪੈਰ ਖੁੰਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀਤ ਅੱਜ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਹੈ।

ਇਸ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸਰਦ ਸ੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਚਿਤਰਕਾਰ, ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਗਿੱਲ, ਅਜੀਤ ਨਮਾਹ, ਗੁਰਭਜਨ ਗਿੱਲ, ਲਖਵਿੰਦਰ ਜੋਹਲ, ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਰਾਮਪੁਰੀ, ਸਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਪੀ.ਸੀ. ਐਸ., ਕਲਮੀਰ ਕਾਦਰ, ਸਰਜੀਤ ਸੋਹਲ, ਅਵਿਨਾਸ ਭਾਖਰੀ, ਮਿਸਰ ਸੁਸ਼ੀਲ ਸੂਦ, ਸੁਰਜੀਤ ਮੋਰਚਾਰਾ, ਬਚਨਜੀਤ, ਵਰਿਆਮ ਸੰਧੂ, ਡਾਕਾ ਆਲਮ, ਠਾਲ ਫਰੀਦਹੱਟੀ, ਸਵਰਨਜੀਤ, ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਂਕੇ ਤੇ ਹਰਜੋਧ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਦ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

ਇਸ ਕਵੀ-ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਸ਼ਾਇਰਾਂ ਦੇ ਕਲਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਨ ਸ਼ੁਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਹਵਾ-ਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਵਰਣਨ ਸੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ ਦੇ ਬੋਲਾਂ :

ਲੱਗੀ ਨਜ਼ਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ, ਇਦਾਈ ਨਜ਼ਰ ਉਤਾਰੇ।

ਲੱਥੇ ਕੇ ਮਿਰਚਾਂ ਕੋਝੀਆਂ, ਇਹਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਰੇ।

ਤਾਂ ਨੇ ਹੋ ਵਰਿਆਮ ਸੰਧੂ ਦੇ ਬੋਲ :

ਮੈਂ ਸਿਤਾਰੇ ਜਤਾਂ ਨਾਂ ਜਤਾਂ ਕਿਸ ਰਾਂ

ਪਾਣਾ ਸਾਧੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਅੰਬਰ ਹੈ।

ਤੀਕ ਪੇਸ਼ ਹਰ ਕਵਿਤਾ, ਗ਼ਜ਼ਲ ਤੇ ਗੀਤ ਵਿਚ ਬਲ ਫਰੋ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਭਰਪੂਰ ਵੇਰਵਾ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਸੁਰਜੀਤ ਪਾਤਰ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਗਿੱਲ, ਸੁਰਜੀਤ ਮਗਰਾਣਾ, ਕਲਮੀਰ ਕਾਦਰ, ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਰਾਮਪੁਰੀ, ਬਚਨਜੀਤ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਸ਼ੀਲ ਸੂਦ ਨੇ ਤਰਨੁਮ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਕਲਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਵਾਹਵਾ ਖੇਤੀ।

ਇਸ ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਮਗਰੋਂ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਸਿਰਮੌਰ ਕਵੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਅਦਬੀ-ਸੇਵਾਵਾਂ ਬਦਲੇ ਯਾਦਗਾਰੀ

ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਨਮਾਨ ਪੱਤਰ ਤੇ ਦੌਰਾਨਾ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ। ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੇਖੋਂ ਦੇ ਸਾਹਿਤਿਕ ਸਫਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਇੰਸ ਗੁਰੂਤਜਨ ਗਿੱਲ ਜਾ ਕਲਮ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ 'ਹਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਿੰਡ ਮੇਰਾ ਹੈ' ਤਿਲੀਜ਼ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕਵੀ-ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੀ ਇਕ ਕਾਪੀ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕਾਪੀ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹਰਮੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀ। ਅਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਇਸ ਕਵੀ-ਦਰਬਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਲਈ ਹੀਰਾਰਡ ਕੀਤਾ।

ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਸੂਚਨਾ

—ਜੇ ਵਰਿਆਮ ਦਾ ਪਰਚਾ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸ ਤਾਰੀਖ ਤਕ ਵੀ ਨਾ ਪੁੱਜੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖੋ। ਅਜੇ ਹੋਰ ਪਰਚਾ ਭੇਜਣ ਦਾ ਪਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਧੀਮੀ ਮਹੀਨੇ ਵੀਤ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਹਕਾਇਤ ਕਰਨੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

—ਜਿੰਨੇ ਪੱਤਰ ਰਚਨ ਲੱਗਿਆਂ ਅਪਣਾ ਪਤਾ ਠੀਕ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਣ ਯੋਗ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵਸਤੇ ਚਿੱਠਾਂ ਚੋਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

—ਵਰਿਆਮ ਵਾਸਤੇ ਅਪਣੇ ਚੰਦੇ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਸੀਂ ਆਪ ਫਿਕਰ ਨਾਲ ਸਾਲ ਦੇ ਸਾਲ ਰਮਾਂ ਕਰ ਦਿਆ ਕਰੋ। ਜੇ ਚੰਦਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਘੋਲ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਇਕੱਠ ਫੌਜ ਸਿਓ ਜਾ ਜੀਵਨ ਮੋਹਣੀ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਚੰਦਾ ਰਮਾਂ ਕਰਵਾ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਦੇ ਹੋ ਜਾਵੇ।

—ਵਰਿਆਮ ਵਾਸਤੇ ਅਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਚਮੂਰ ਦਿਓ। ਇਹ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਪੂਰੇ ਸਫੇ ਦੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਛੁਹਾਡੀ ਸਪਲੁਟ ਅਨੁਸਾਰ ਖੋਹਦੇ ਵੀ ਵਾਸਤੇ ਵੀ।

—ਵਰਿਆਮ ਵਿਚ ਛਪਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਬਾਰੇ ਅਪਣੀ ਲੜਿ ਚਮੂਰ ਭੇਜੋ। ਇਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਓ ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਕੌਮੀ ਸੁਭਾਅ ਜ਼ਰੂਰ ਭੇਜੋ। ਸਾਨੂੰ ਲਿਖੋ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਈਆਂ ਹਨ।

ਵਰਿਆਮ/ਮਈ ੧੯੮੫

ਨਾਨਕ ਸ਼ੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ
ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ

— ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ

ਫੋਨ : ੭੨੮੬੯
੭੪੭੩੦

ਨਾਮਧਾਰੀ ਟੈਂਟ ਹਾਊਸ
ਹਮੀਦੀਆ ਰੋਡ
ਭੋਪਾਲ (ਮ: ਪ੍ਰ:)

ਟਰੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਡੀਆਂ

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਟਰੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸ਼ਬੂਤ
ਪਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਬਸੂਰਤ ਬਾਡੀਆਂ
ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਮਾਹਿਰ

ਪਰਤਾਪ ਬਾਡੀ ਬਿਲਡਰਜ਼

**51-ਗੁਲਾਬੀ ਬਾਗ
ਦਿਲੀ-110007**

ਮਾਲਕ : ਸੰਤ ਸਾਧਾ ਸਿੰਘ ਮੁਹਾਰਾ ਵਾਲੇ

ਫੋਨ ਨੰ: 519808

REPUTED MANUFACTURERS OF:

SUPERIOR QUALITY

SINGLE BARREL &

DOUBLE BARREL

B. L. 12 BORE

GUNS

Grams : SNIPER

Phone : 3805

MODERN GUN WORKS

Opp. Industrial Estate,
JAMMU CANTT.

With best compliments from :-

NAMDHARI BROTHERS

Prop. S AJIT SINGH

Main Bazar, DALTONGANJ (Bihar)

Dealers : KIRLOSKAR DIESEL ENGINE P. S. G. ELECTRIC MOTORS, ELECTRICAL
APPLIANCES STAINLESS STEEL PARTS, PRESSURE COOKERS
AND AGRICULTURAL IMPLIMENTS

WITH BEST COMPLIMENTS FROM :

New Namdhari Cloth House

WHOLE SALE CLOTH DEALERS

Main Bazar DALTONGANJ (Bihar)

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਟੈਂਟ ਹਾਊਸ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਦਫੀਆ, ਦਿਲਕਸ਼ ਫੈਨ ਸ਼ਫੈਨੇ ਸ਼੍ਰੀਦਰ ਫੀਚਾਈਨਾਂ ਤੇ ਗਰੇਟੀ ਮੁਦਾ ਪਕੇ ਰੇਗਾਂ ਵਿਚ ਬਣੇ
ਟੁਕੜੀਦਾਰ ਪਰਿੰਟ ਸ਼ਾਮਿਆਨੇ, ਕਨਾਤਾਂ, ਲਕੜੀ ਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ
ਫਰਨੀਚਰ ਲਈ ਪਧਾਰੇ ਜਾਂ ਲਿਥੇ।

ਨਾਮਧਾਰੀ ਏਜੰਸੀਜ਼

੨/੨੦੬੮, ਚਾਹ ਅੰਦਾਰਾ, ਜੁਬਲੀ ਸਿਨੇਮਾ ਦੇ ਪਿਛੇ,
ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ, ਦਿਲੀ-੧੧੦੦੦੬

Manufacturers & Suppliers of :

TUKRIDAR PRINTED SHAMIANAS & KANATS

FOR ALL KINDS, IN ATTRACTIVE AND GUARANTEED FAST COLOURS

WOODEN & STEEL FURNITURE

& PADESTALFAN ETC.

PLEASE CONTACT

Office : 258411

Phones : .. : 250345

Resi. : 213054

Namdhari Agencies

2/2068 CHAH ANDARA, (Behind Jubilee Cinema)
CHANDNI CHOWK, DELHI-110006.

ਵਰਿਅਮ ਲਈ ੧੯੯੫

Poonam Biscuits Private Ltd.

Manufacturers
of
Quality Biscuits

Office & Factory :

E-23 M. I. D. C. Area
Chikalthana, Aurangabad-431210

(Maharashtra)

Phone : 8626

Our Associates :

Harbhajan Sarbjeet & Associates

ENGINEERS & CONTRACTORS

H.O. : 72 Hazratganj Lucknow-226001

Phone : 52746

ਜੇਡੀਟਰ, ਪ੍ਰਿੰਟਰ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਤੇ ਮਾਲਕ ਜਗਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਮਧਾਰੀ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼; ਠਾਂਡੇਵਾਲੀ ਰੋਡ, ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਵਪਾਰਕ
ਦਫਤਰ ਵਰਗੇਅਮ ਲਾਡੋਵਾਲੀ ਰੋਡ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ।

Monthly WARIAM, Ladowali Road, Jalandhar-144001.